

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ
ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ**
Γραφεία: ΣΕΙΡΗΝΩΝ 33
ΒΥΡΩΝΑΣ 162 31 - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210 76 45 280

Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ

ΕΤΟΣ 31ο
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 99
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
- ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2004

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ - ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΤΟ ΝΕΧΩΡΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, αναγνωρίζοντας την προσφορά του αδελφού Συλλόγου της Αμερικής σε έργα στο χωριό, στην ενί-

νού μας **Χρήστου Γ. Τσέλιου** με θέμα "το ΝΕΧΩΡΙ μας" για να στολίζει την αίθουσα που βρίσκεται στο ιδιόκτητο εκκλησάκι τους. Ο άξιος και ευαί-

τον κάνει στα μάτια μας να ζωντανεύει το χωριό μας, αλλά η αντικειμενικά απαράμιλλη καλλιτεχνική του αξία, γι' αυτό και τον ευχαριστούμε. Είμαστε βέ-

οχυση του Συλλόγου μας για την έκδοση του "ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ", την υποστήριξη συγχωριανών μας, αλλά και σε ένδειξη αγάπης προς τους ξενιτεμένους χωριανούς μας, δώρισε ένα πίνακα του εκλεκτού συγχωρια-

σθτος ζωγράφος επιστρατεύοντας όλο το μεράκι, την έμπνευση και το ταλέντο του φιλοτέχνησε ένα αληθινό έργο τέχνης. Δεν είναι ο συναισθηματικός δεσμός μας με το θέμα, που

βαιοι πως το έργο αυτό θα θυμίζει στα ξενιτεμένα μας αδελφία, κάθε φορά που θα τον βλέπουν, ότι μονάχα τον τόπο που τους γέννησε και τους ανύσπασε, αλλά και μία ζωή ο-

(Συνέχεια στη σελίδα 8)

Του Νιοχωριού ο χαρακτήρας

Από την εφημερίδα "ΕΜΠΡΟΣ" της Ναυπάκτου, της Παρασκευής 27 Αυγούστου 2004 και από τη στήλη "Των ανθρώπων - των τόπων" του Διευθυντού της Πάνου Τσούμα, αναδημοσιεύουμε το παρακάτω κείμενο, που αναφέρεται στο χωριό μας και στο πανηγύρι.

Με «σφιγμένη γροθιά» μοιάζει έτσι και το κοιτάξεις από ψηλά. Κι' αν βρεθείς κοντά εκεί στο μεσοχώρι όπου η πλατεία, ο πλάτανος στη μέση και γύρω - γύρω τα μαγαζιά νιώθεις ότι βρίσκεσαι σε μια «ζεστή αγκαλιά».

Είναι το Νιοχώρι. Δημοτικό Διαμέρισμα του Δήμου Πλατάνου.

Ένα χωριό με ιδιαίτερο οικιστικό χαρακτήρα που μοιάζει νησιώτικος περισσότερο παρά ορεινός.

Έναν οικιστικό χαρακτήρα που ως φαίνεται δεν άφησε ανεπηρέαστο τον χαρακτήρα των κατοίκων.

Το βλέπεις στα μάτια τους, στο πρόσωπο τους, στη συ-

μπεριφορά τους, στην εν γένει παρουσία τους. αλλά και στην άγνωστη ιστορία τους.

Αν και φτωχό χωριό το Νιοχώρι και με τόσο ελάχισ-

(Συνέχεια στη σελίδα 4)

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ 2004 ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ «ATHENS 2004»

Στις 13.08.2004 πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα η τελε-

τή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων. Το θέαμα της τελετής περιείχε πολύ ιστορία και μυθολογία της Ελλάδας, αλλά και σύγχρονη Τεχνολογία. Τα 3.000 χρόνια ελληνικής ιστορίας, παρουσιάστηκαν σε 3 ώρες. Η έναρξη και λήξη έγινε με επιτυχία και ασφάλεια.

Η Αθήνα 2004 φώτισε και θάμπωσε την ανθρωπότητα με το Ολυμπιακό Φως και την υψηλή τεχνολογία. Μετά από 28 αιώνες Ολυμπιακών Αγώνων, οι αγώνες διεξήχθησαν στον τόπο που γεννήθηκαν. Στους αγώνες αυτούς πήραν μέρος 202 κράτη και η Αθήνα για 17 μέρες ήταν η πρωτεύουσα του κόσμου, το κέντρο και το επίκεντρο του κόσμου και η οικοδέσποινα,

που φιλοξένησε όλους τους λαούς του πλανήτη. Τα έργα ήταν τελειωμένα στην ώρα τους και η μικρή Ελλάδα απέδειξε ότι μπορεί να διοργανώσει μεγάλες παγκόσμιες εκδηλώσεις. Εκατομμύρια άνθρωποι είδαν τη μαγεία και το πανόραμα της τελετής έναρξης των αγώνων και μαζί μ' αυτούς οι ομογενείς μας της Αμερικής, της Ρωσίας, του Καναδά, της Αυστραλίας, της Ευρώπης και όλου του υπόλοιπου κόσμου και θαύμασαν τη Νέα Ελλάδα και τις χιλιάδες των ευγενικών εθελοντών της.

Διθυραμβικά τα σχόλια των Διεθνών Μέσων Επικοινωνίας (Μ.Μ.Ε.). Το «CNN» χαρακτήρισε την τελετή ως

(Συνέχεια στη σελίδα 5)

Συμβούλιο όρισε εκπροσώπους του σε πόλεις με αρκετούς Νεχωρίτες. Στη Ναύπακτο τον Αντώνη Στ. Μασγάλα, στο Αγρίνιο το Γιάννη Γ. Γιάνναρη, στη Λαμία την Αντωνία Α. Ασημακάκη και στην Πάτρα το Γιώργο Ν. Καραγιάννη, στους οποίους έστειλε σχετικές επιστολές και η ανταπόκρισή τους ήταν θετική και άμεση. Τους ευχαριστούμε και παρακαλούμε τους Νεχωρίτες να απευθύνονται και σ' αυτούς για κοινωνικά κλ.π. θέματα.

• Πληροφορηθήκαμε ότι οι συγχωριανοί μας στην Αμερική δέχτηκαν με χαρά και ενθουσιασμό τον πίνακα ζωγραφικής, που δώρισε ο Σύλλογός μας. Επίσης μεγάλη απήχηση ιδιαίτερα στους νέους της Αμερικής, αλλά και της Ελλάδας, είχε η καταχώριση στο internet της ιστοσελίδας www.netheritis.gr σχετικά με το χωριό μας.

• Στις 3/8/2004 στα πλαίσια των πολιτιστικών εκδηλώσεων ο Δήμος Πλατάνου οργάνωσε θεατρική παράσταση με το έργο "το

(Συνέχεια στη σελίδα 3)

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Πολλές οι εκδηλώσεις και τα κοινωνικά γεγονότα το καλοκαίρι στο χωριό μας.

Τρεις βαπτίσεις με φαγοπότη και γλέντι με παραδοσιακά συγκροτήματα στην πλατεία του χωριού. Εκδήλωση του Δήμου Πλατάνου με παραδοσιακή μουσική. Τριήμερο πανηγύρι και η καθιερωμένη Φασολάδα. Λειτουργία στην Αγία Παρασκευή με φαγητά και ποτά. Λειτουργία στον Άγιο Ιωάννη. Λειτουργία στον Άγιο Νικόλαο με καφέ και γλυκά.

ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Αν και υπήρξαν φέτος πολλές απουσίες λόγω των Ολυμπιακών αγώνων "ο χορός κράτησε καλά", από την πα-

λάδες και βλαχοπούλες, πλέξαμε το γαϊτανάκι και χορέψαμε την "παπαδούλα" όλοι μαζί και το πανηγύρι τελείω-

Ο Δήμαρχος Πλατάνου κ. Λεωνίδας Κωλέττας και ο Διευθυντής της εφημερίδας "ΕΜΠΡΟΣ" Ναυπάκτου κ. Πάνος Τσούμας με τον Παντελή Μέρμηγκα.

ραμονή του πανηγυριού 22/8 μέχρι το πρωί της 25/8. Έγιναν αφιερώσεις και τα σχετικά κεράσματα, χόρεψαν συντοπίτες από τα γειτονικά χωριά, χόρεψαν φουστανε-

σε με το καθιερωμένο πλέον "τρίψιμο του πιπεριού". Το πανηγύρι του χωριού μας, κατά γενική ομολογία, ήταν από τα καλύτερα της περιοχής -αν όχι το καλύτερο-.

ΦΑΣΟΛΑΔΑ

Η συμμετοχή όλων των παρευρισκομένων στο χωριό, στην εκδήλωση της φασολάδας την 25/8 την αναδεικνύει ως μια από τις καλύτερες εκδηλώσεις. Σερβίρίστηκαν

στην πλατεία σε κοινό τραπέζι περίπου 250 άτομα με τη νόστιμη φασολάδα που φρόντισαν, μαγείρεψαν και σερβίρισαν, ο Γιώργος Κα-

(Συνέχεια στη σελίδα 8)

Στα μεταχτά...

• Για να υπάρχει καλύτερη οργάνωση και πληροφόρηση μεταξύ των Νεοχωριτών το Διοικητικό

ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

• Όπως είχαν υποσχεθεί αρμόδιοι της Νομαρχίας (κ. Μπούρος), μπολτόζα και γκρεϊντερ διόρθωσαν το δρόμο Νεοχώρι -Κέδρος -Ψηλός Σταυρός και όπου αλλού προτάθηκε από το Τοπικό Συμβούλιο.

• Από πιστώσεις ΣΑΤΑ θα καθαιρεθεί, στην αρχή και κατόπιν θα κατασκευασθεί το χαντάκι όμβριων υδάτων από Παλιόγουρνα μέχρι τον Καλαμίτη.

• Πληροφορηθήκαμε ότι υπάρχει στο Δήμο σχετικό κονδύλι, που είχε ζητηθεί από το Σύλλογο, για την περίφραξη του Σχολείου. Περιμένουμε. Με έξοδα του Συλλόγου έγινε στο Σχολείο, εξωτερική Υ-

δραυλική εγκατάσταση, σε αντικατάσταση της παλιάς εσωτερικής, που είχε καταστραφεί από την περσινή βαρυνειμωνιά. Τοποθετήθηκε ντεπόζιτο για την κάλυψη τυχόν διακοπής του νερού διαρκούς ροής και βρύση πλησίον της ψησταριάς. Επόμενο βήμα είναι η "τακτοποίηση" της παιδικής χαράς, στην περίπτωση βέβαια που δεν ανταποκριθεί ο Δήμος.

• Τα πλατάνια στην πλατεία πρέπει να κλαδευτούν (ανανέωση κόμης). Η γεωπόνος από τη Ναύπακτο μας έδωσε σχετικές οδηγίες και σε συνεννόηση με το Τοπικό Συμβούλιο θα το φροντίσουμε.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο Αντώνιος Στ. Ασημακάκης αρραβωνιάστηκε στην Καλαμπάκα τη Χρύσα Νταβαγγέλου.

Καλά Στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Στις 1/11/2003 στη Λαμία έγιναν οι γάμοι της Ελένης Χ. Χαραλαμποπούλου και του Γεωργίου Χουσιάδα.

Στις 3/7/2004 στο Αγρίνιο έγιναν οι γάμοι της Παναγιώτας Ι. Φωστήρα (εγγονής Παναγιούς Καρανδρίκα) και του Παναγιώτη Κούκουνα.

Στις 10/7/2004 στην Αθήνα έγιναν οι γάμοι της Ιωάννας Μυζήθρα (εγγονής Αποστόλου Καραγιάννη) και του Νικολάου Καρδάμη.

Στις 11/9/2004 στη Ναύπακτο έγιναν οι γάμοι της Θεοδώρας Αθ. Αγγελή (το γένος Μπαλαφούτα) και του Ιωάννη Φ. Δημόπουλου.

Στην Αμερική στις 5/9/2004 έγινε ο γάμος του Παναγιώτη Χ. Μάλλιου και της Kimberly Anne.

Στην Αμερική στις 25/7/2004 έγινε ο γάμος της Ιωάννας Βασ. Καραλάου.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Βίκυ Μάλλιου σύζυγος Χρήστου Κατοίκη γέννησε κοριτσάκι.

Η Λένα σύζυγος Κώστα Σαλτού γέννησε κοριτσάκι.

Η Ρούλα Αγγελή (το γένος Μαγδαληνής Μπαλαφούτα) γέννησε αγοράκι.

Στην Αμερική η Λόρυ σύζυγος Νικολάου Ι. Καραγιάννη γέννησε κοριτσάκι.

Στην Αμερική η Αιμιλία σύζυγος Γεωργίου Κ. Γιάνναρη γέννησε αγοράκι.

Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στο Νεχωρί το καλοκαίρι έγιναν τρεις βαπτίσεις με φαγητό και γλέντι με παραδοσιακά συγκροτήματα στην πλατεία του χωριού:

Στις 31/7/2004 το ζεύγος Αριστείδη Ι. Πανάγου βάπτισε το αγοράκι του. Νονός ήταν ο νεαρός Σπύρος Βίτσας και ονόμασε το νεοφώτιστο Ιωάννη.

Στις 18/8/2004 το ζεύγος Νικολάου Ι. Λούπα βάπτισε το κοριτσάκι του. Νονές ήταν οι αδελφές Ελευθερία και Μαρία Τζανακάκη (Λούπα) και το ονόμασαν Μαρία.

Στις 28/8/2004 το ζεύγος Μιχάλη Ν.Καραλάου βάπτισε το

Κοινωνικά

κοριτσάκι του. Νονά ήταν η κυρία Πηνελόπη Κολώνια και το ονόμασε Αφροδίτη.

Να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 24/8/2004 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική ο Νικόλαος Ε. Βλάχος.

Στις 17/9/2004 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Γεώργιος Τσακωνιάτης σύζυγος της Ροδαλίας Μάλλιου.

Συλλυπητήρια στους οικείους του.

Στην Αμερική τελέστηκε ετήσιο μνημόσυνο του Δημήτρη Ι. Μάλλιου.

Νικόλαος Ευθ. Βλάχος

Στις 24 Αυγούστου 2004 ο Νίκος Ευθ. Βλάχος αποχαιρέτησε το μάταιο κόσμο μας στο York της Πενσιλβάνιας και επορεύθη προς την αιωνιότητα. Ξενιτεμένος από μικρό παιδί στο Αγρίνιο στον αγώνα για τη ζωή και για την επιβίωση της οικογένειας. Το 1941 πολέμησε τους Γερμανούς στα Ελληνοβουλγαρικά σύνορα, όπου με την κατάρρευση του μετώπου αιχμαλωτίστηκε από τους κατακτητές, οι οποίοι τον παρέδωσαν στους συμμάχους τους τότε, Βουλγάρους, όπου και παρέμεινε για έξι μήνες πριν ελευθερωθεί. Στη συνέχεια ακολουθεί η τρομερή δεκαετία 1940-1950. Στην κατοχή αγωνίστηκε, όπως όλοι, για την επιβίωση μέσα σε σκληρές και σχεδόν απάνθρωπες συνθήκες. Μετά την απελευθέρωση υπηρέτησε στην Εθνοφρουρά και στην τριετία 1948-1950 βρίσκεται οικογενειακώς εκπαισμιμένος στο Αγρίνιο. Με τον επαναπατρισμό, το καλοκαίρι του 1950, σχεδόν όλο το χωριό δούλεψε στο δρόμο στον Ψηλό Σταυρό με κέφι, με όρεξη και προπαγάνδα με ελπίδα και ο Νίκος πρωτοστατούσε. Οι μεγαλύτεροι θυμούνται τις βραδινές συγκεντρώσεις, όπου ο Νίκος, μετά την κοπιαστική δουλειά της ημέρας, ψυχαγωγούσε τους κουρασμένους, μισονηστικούς και ταλαιπωρημένους χωριανούς.

Στη μακρινή χώρα ταξίδεψε το 1951 με το μεγάλο κύμα των Νεχωριτών μεταναστών. Εκεί εργάστηκε και δημιούργησε μια υπέροχη οικογένεια.

Πάντα ήταν και παρέμεινε απλός, αθόρυβος, καλосυνάτος, αλλά κυρίως αγωνιστής της ζωής. Λάτρευε το χωριό και έφυγε με ένα παράπονο, που δεν μπόρεσε να το επισκεφθεί τα τελευταία χρόνια, λόγω της κατάστασης της υγείας του.

Αγαπημένο μας Νίκο, θα σε θυμόμαστε πάντα.

Π. ΒΛΑΧΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου και οι κάτοικοι του Χωριού εκφράζουν τις ευχαριστίες προς το Νομάρχη Αιτωλ/νίας κ. Δημήτριο Σταμάτη και της αρμόδιες Υπηρεσίες με επικεφαλής τον κ. Μπούρο, για την αποστολή μηχανημάτων στο χωριό μας και τον καθαρισμό του δρόμου Νεχωριού - Ψηλού Σταυρού. Ο δρόμος αυτός αποδείχτηκε πολύ χρήσιμος, όταν με τους πάγους και τα ακραία

καιρικά φαινόμενα έκλεισε ο Επαρχιακός δρόμος Αράχωβας-Ψηλού Σταυρού-Δομνίστας και χρησιμοποιήθηκε ο χωματόδρομος Νεχωριού-Ψηλού Σταυρού.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Η Μαρία Μασγάλα του Αντωνίου, ύστερα από επιτυχείς εξετάσεις στο ΑΣΕΠ, διορίστηκε καθηγήτρια φιλολογίας στην Α' Εκπαιδευτική Περιφέρεια Ζακύνθου.

Η Παναγιώτα Α. Ασημακάκη πτυχιούχος Μαθηματικός του Πανεπιστημίου του Shirrensburg Pennsylvania, διορίστηκε καθηγήτρια στο Γυμνάσιο-Λύκειο στην πόλη Carlisle Pennsylvania.

Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

Η Μαρία Κλεόβ. Χατζηνικολάου, καθηγήτρια χορού και χορογράφος, επιλέχθηκε (για την προετοιμασία των Ολυμπιακών Αγώνων) για να βρίσκεται στο διοικητικό δυναμικό μέσα στο Κέντρο Επιχειρήσεων του προπονητικού Κέντρου Δεκελείας.

Συγχαρητήρια

ΠΗΡΑΝ ΠΤΥΧΙΟ

Ο Σωκράτης Παππάς του Νικολάου και της Λαμπρινής Λαζοδήμου πήρε πτυχίο στα Χρηματοοικονομικά και Μάστερ στη Διοίκηση Συστημάτων Πληροφορικής (MIS).

Ο Δημήτριος Στ. Ασημακάκης πήρε πτυχίο Νοσηλευτικής από το Τ.Ε.Ι. Θεσσαλονίκης.

Συγχαρητήρια.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Η Μαγδαληνή Ν. Μπαλαφούτα πέτυχε στη Γαλλική Φιλολογία του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Η Δήμητρα Κ. Παπακώστα πέτυχε στο ΤΕΙ Φλώρινας στη Σχολή Εμπορικού και Ποιοτικού Ελέγχου Αγροτικών Προϊόντων.

Η Ελένη Πλατάκου (το γένος Μαγδ. Αλπογιάννη) πέτυχε στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

Ο Μιχάλης Γ. Μπούρας πέτυχε στο Τ.Ε.Φ.Α.Α. {Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού} Κομοτηνής.

Ο Φώτης Μανάγιας (το γένος Τασίας Μέμμου) πέτυχε στη Σχολή Τουριστικών Επαγγελματιών.

Συγχαρητήρια και καλή πρόοδο.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ

Ο Αντώνης Μασγάλας δάσκαλος επί σειρά ετών στο χωριό μας και σε άλλα σχολεία της Επαρχίας μας -και όχι μόνο- υπέβαλε στις 31/8/2004 αίτηση συνταξιοδότησης.

Του ευχόμαστε υγεία και κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ευχαριστούμε τους αδελφούς Γιάννη και Γιώργο Κ. Γιάνναρη για τον κόπο και τα έξοδα που κατέβαλαν για τη μεταφορά στην Αμερική, του πίνακα ζωγραφικής και της σχετικής κορνίζας, καθώς και για τη συναρμολόγησή του (στην Αμερική), που δώρισε ο

Μπουραζέρη το ποσό των 30 Ευρώ.

- στη μνήμη Παναγιώτη Ευαΐδη το ποσό των 30 Ευρώ.

Η οικογένεια Γεωργίου Π. Πανάγου προσέφερε στη μνήμη Νικολάου Βλάχου, το ποσό των 50 Δολ.

Για Αγίους Αποστόλους

Η οικογένεια Φωτίου Μέμμου προσέφερε στη μνήμη των γονέων τους το ποσό των 50 Ευρώ.

Ο Στάθης και η Σοφία Μακρυγέννη (το γένος Ρεντζή) προσέφεραν το ποσό των 30 Ευρώ.

Ο Νικόλαος και η Τασία Καραλάου προσέφεραν το ποσό των 50 Δολ.

Η Βασιλική Λειβαδίτη προσέφερε το ποσό των 100 Δολ.

Για Άγιο Ιωάννη

Η Βασιλική Λειβαδίτη προσέφερε το ποσό των 100 Δολ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Πανάγος Δημήτριος Α.	30
Πελέκης Νίκος και Ελένη	30
Μπαλαφούτας Δημήτριος Ν.	20
Ζηνέλη Αγλαία	15
Μποτσόλη-Ζηνέλη Αναστασία	15
Λαζοδήμος Γεώργιος Κ.	20
Μαζιάς Νικόλαος Θ.	20
Ζαρκάδα Παναγιώτα	20
Λαζοδήμος Δημήτριος Γ.	20
Τέλιος Αθανάσιος	20
Παππάς Νικόλαος και Λαμπρινή	20
Ασημακάκης Ανδρέας	30
Μπαλαφούτας Νικόλαος Δ.	20
Δελγιάννης Δημήτριος και Κική	30
Ιωάννου Χρήστος-Αποστόλου Α.	30
Ιωάννου Χρυσούλα και Σερραφείμ	30
Πασχάλης Γρηγόρης και Μαρία	20
Χολέβας Ιωάννης και Ζωζώ	20
Χολέβα Ελένη και Ζωή	15
Μαντζίκας Γεώργιος	20
Τζαχρήστου Παναγιώτα	20
Ξυλωμένος Γεώργιος	20
Κοτίνης Βασίλειος	20
Σκεπαρνιάς Αντώνιος Χ.	30
Λειβαδίτης Νικόλαος Κ.	30
Φούρας Απόστολος Κ.	20
Ντούζος Αθανάσιος	30
Χαρμαντζής Κων/ντίνος	10
Παπακώστα Παναγιώτα Β.	50
Παπαλέξης Αντώνιος	30

Παπουτσής Γεώργιος Κ.	Δολ.
Δήμου Μαρία	70
Λαζοδήμος Βασίλειος Γ.	30
Μάλλιος Δημήτριος Θ.	20
Μάλλιος Θωμάς Δ.	20
Μάλλιος Ιωάννης Δ.	20
Μάλλιος Γεώργιος Δ.	20
Μπαλαφούτας Αθανάσιος Ι.	20
Μαζιάς Θωμάς και Ευαγγελία	50
Γιάνναρης Γεώργιος Α.	50
Λειβαδίτη Βασιλική	20
Λειβαδίτη Θεοδώρα	20
Πανάγος Γεώργιος Π.	50
Πανάγος Περικλής Γ.	50
π. Νικόλαος Μασγάλας	25

Διόρθωση

Στο προηγούμενο φύλλο του Νεχωρίτη (αριθμός 98 Μάρτιος - Ιούνιος 2004) υπάρχουν δύο λάθη στο δημοσίευμα «Ταξίδι στην Αφρική». Απαρντχάιμ, αντί του σωστού, Απαρντχάιντ και «υπήρχε μεγάλος κίνδυνος από Καρχαρίες», αντί του σωστού «Κροκόδειλους». Στα ποτάμια, όπως είναι γνωστό, δεν υπάρχουν καρχαρίες.

Π. ΒΛΑΧΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Με το σύνθημά μας «Δώστε αίμα» καλούμε όσους Νεχωρίτες μπορούν -και μπορούμε πολλοί- να προσφέρουν αίμα στην Τράπεζά μας που έχουμε ανοίξει στο Νοσοκομείο Παίδων «Αγλαία Κυριακού».

Για πληροφορίες απευθύνεστε στο τηλέφωνο:

210 9322087 κα Κική Παπαχρήστου - Φούρλα.

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου Νεχωριτών Ναυπακτίας

Εκδότης

ΚΩΝ. Γ. ΦΟΥΡΛΑΣ

Σειρήνων 33

Βύρωνας 162 32

Τηλ./Fax: 210.76.45.280

Ηλεκτρονική σελ/ση -

Εκτύπωση

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.

Γερανίου 7 - 2ος όροφος

Τηλ.-Fax: 210.52.38.107

Τεχνικός σύμβουλος

Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ

Αγισιλάου 20 - Αθήνα

Τηλ.: 210.52.36.835

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΩΝ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ο Κώστας Λιάζης παρά τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, ενδιαφερόμενος για την ενημέρωση των συγχωριανών μας, έστειλε την παρακάτω δημοσίευση της Εφημερίδας Εθνικός Κήρυκας της Ν. Υόρκης. Τον ευχαριστούμε θερμά.

Επιτυχημένο το Πανηγύρι των Νεοχωριτών

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 25. - Αθάνατα δημοτικά τραγούδια με κλαρίνο αντιχούσαν όλη την Κυριακή που πέρασε στο ιδιόκτητο πάρκο του «Elicker's Grove» της Πενσιλβάνια, ενώ οι μυρωδιές από τα πολλά αρνιά στις σούβλες γέμιζαν την περιοχή.

«Ήταν από τα πιο επιτυχημένα ετήσια πανηγύρια μας», δήλωσε στον «Εθνικό Κήρυκα» ο πρόεδρος του Συλλόγου Νεοχωριτών Αμερικής, Βασίλειος Κότσαλος. Εννιάκοσια περίπου άτομα από την Πενσιλβάνια και άλλες πολιτείες επισκέφθηκαν το Νεοχωρίτικο πανηγύρι.

«Αυτό που μας ενθουσίασε περισσότερο, ήταν η μεγάλη παρουσία Νεολαίας», είπε ο κ. Κότσαλος. «Η παρουσία

στο εκκλησάκι του Συλλόγου Νεοχωριτών, όπου πήγε να την προσκυνήσει πλήθος πιστών από διάφορες περιο-

Του ΣΤΑΥΡΟΥ ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΥ

χές.

Από την πλευρά του, ο κ. Κότσαλος, αφού απηύθυνε σύντομο χαιρετισμό, τόνισε την παρουσία πολλών επισκεπτών από άλλες περιοχές, που θέλησαν να προσκυνήσουν την Παναγία στο μικρό εκκλησάκι, που έχτισαν οι Νεοχωρίτες της Αμερικής στο ιδιόκτητο πάρκο τους και να περάσουν μια ολόκληρη ημέρα με συμπατριώτες και φίλους τους σ' ένα καθα-

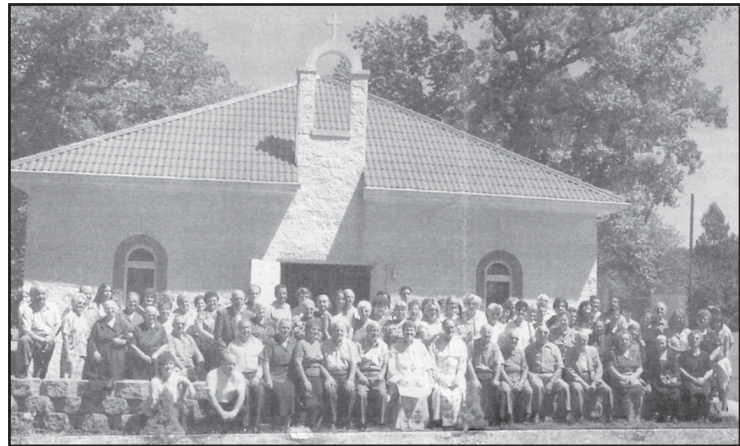
τουργία, συνεχίστηκε μέχρι τις 9 το βράδυ. Παραδοσιακούς χορούς από τη Ρούμελη, αλλά και άλλα διαμερίσματα της Ελλάδας, χόρευε το χορευτικό του Συλλόγου, το οποίο και ενθουσίασε τους επισκέπτες.

Ο ετήσιος χορός του Συλλόγου θα γίνει τη δεύτερη Κυριακή του Νοεμβρίου, ενώ η Νεολαία θα οργανώσει το καθιερωμένο Πρωτοχρονιάτικο Γλέντι, που σημειώνει πάντα επιτυχία. «Αγαπάμε και υποστηρίζουμε τη Νεολαία», είπε ο κ. Κότσαλος. «Η παρουσία της σήμερα εδώ, αλλά και πάντα είναι ένα είδος τονωτικής ένεσης για εμάς. Οι νέοι μας είναι αυτοί που θα συνεχίσουν την ελληνική παρουσία στη χώρα αυτή. Είναι αυτοί που επάξια θα ενώσουν το χθες με το σήμερα και το αύριο, προβάλλοντας τον Ελληνισμό».

Πρόεδρος του Συλλόγου Νεοχωριτών είναι ο κ. Βασίλειος Κότσαλος, αντιπρόεδρος ο κ. Γεώργιος Πανάγος, γραμματέας η κ. Βασιλική Κατσαούνη - Μαζιά και ταμίας ο κ. Χρήστος Λαϊνάς.

Υπενθυμίζεται ότι τα τελευταία χρόνια ο Σύλλογος άρχισε μια προσπάθεια για τη συγκέντρωση στοιχείων για τους πρώτους Νεοχωρίτες που ήλθαν στην Αμερική. Πρόκειται σχετικά να εκδοθεί ένα βιβλίο, που θα περιέχει βιογραφικά σημειώματα και φωτογραφίες 700 περίπου Νεοχωριτών της Αμερικής και αυτή τη στιγμή είναι έτοιμο το 80% περίπου του υλικού, όπως έχει δηλώσει ο κ. Κότσαλος.

Ο Σύλλογος έχτισε πριν από ενάμιση περίπου χρόνο στο ιδιόκτητο πάρκο του, «Elicker's Grove», στο Γιορκ της Πενσιλβάνιας το εκκλησάκι της Παναγίας που είναι ακριβές αντίγραφο της εκκλησίας της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Νεοχώριο της Ναυπακτίας.

Στελέχη του Συλλόγου, παράγοντες και άλλοι, έξω από το εκκλησάκι κατά το πανηγύρι των Νεοχωριτών την Κυριακή.

τους μας ενεθάρρυνε. Στην προσέλευση κόσμου και από άλλες περιοχές συνετέλεσε πολύ και ο «Εθνικός Κήρυκας» με τις σχετικές δημοσιεύσεις του».

Με την ευκαιρία της εκδήλωσης, ο Σύλλογος Νεοχωριτών έδωσε, όπως κάθε χρόνο, δύο υποτροφίες σε παιδιά που κατάγονται από το Νεοχώρι, καθώς και δύο βραβεία σε τελειοφοίτους κοινωτικών σχολείων της περιοχής, ανεξάρτητα εάν τα παιδιά αυτά κατάγονται ή όχι από το Νεοχώρι ή άλλη περιοχή της Ελλάδας. Οι υποτροφίες δόθηκαν στους Απόστολο Ι. Καραγιάννη και Γλυκερία Κ. Καλαθά, ενώ τα βραβεία στους μαθητές Δημήτριο Ν. Θεοφάνη, της κοινότητας Αγίας Τριάδος Καμπ Χιλ, Πενσιλβάνιας και Διονύσιο Δ. Τομπόρη, της Κοινότητας του Ευαγγελισμού, του Γιορκ Πενσιλβάνιας.

Το πρωί τελέστηκε Θεία Λειτουργία με Αρτοκλασία, από τους ιερείς Κωνσταντίνo Κριάρη και Μπίλ Μπαρτζ, στο εκκλησάκι της Κοιμήσεως που έχτισαν οι Νεοχωρίτες μέσα στο ιδιόκτητο πάρκο τους. Τους επισκέπτες καλωσόρισαν οι ιερείς και ο πρόεδρος κ. Κότσαλος.

Ο π. Κιάρης τόνισε μεταξύ άλλων ότι η Παναγία δεν είναι μόνο η Προυσιώτισσα, ούτε η Σουμελά και τόσες άλλες. Η Παναγία είναι παντού και την ευλαβούνται όλοι. Και βρίσκεται -πρόσθεσε- και

ρά ρουμελιώτικο περιβάλλον, με ψητά, δημοτική μουσική και χορό.

Χαιρέτισε επίσης ο πρώην ύπατος πρόεδρος της Ομοσπονδίας Στερεάς Ελλάδος Αμερικής και Καναδά, Λεωνίδας Λόης, ο οποίος παρουσίασε ως υποδειγματικό το Σύλλογο Νεοχωριτών. Μεταξύ άλλων, συνεχάρη την οργάνωση αυτή για το ότι αγόρασαν δικό τους πάρκο και με τη σύμπνοια που έχουν έχτισαν το εκκλησάκι της Παναγίας, το οποίο αποτελεί ένα πραγματικό στολίδι.

Το παραδοσιακό γλέντι, που άρχισε μετά τη Θεία Λει-

Ο ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Σαββατόβραδο. Τ' Αυγούστου Σαββατόβραδο. Ο μήνας εφτά. Φύγαν τ' απόσκια, σούρωπο.

Το πέπλο της η νύχτα ήσυχη τ' απλώνει. Ο Αρδίνης, ο Κοκκινιάς, η Τσεκούρα, το Ξεροβούνι, ο Αθωνάκης και αντίκρυ η Παπαδιά, ετοίμασαν την κλίνη τους.

Της μέρας τα καμώματα θ' αναπολήσουν όσα είδαν κι άκουσαν και κατά πώς πρέπει θα ταξινομήσουν, θα κηλίσουν, θα γελάσουν και κάπως έτσι θα περάσει, των βουνών, η νύχτα και κάπως έτσι η αυριανή μερώσει. Κατακαλόκαιρο και η συντροφιά των άγγριων ξετρύπωσε απ' της ημέρας το κρησφύγετο και τα παιγνίδια της άρχισε.

Του Λ. Κωλέττα

«Πέτρα καταφυγή της Παγω οίς», τώρα την εγκατέλειψαν, τροφή και έρωτα αναζητούν. Τα νυχτοπούλια κρώζουν και ανατριχίλα προξενούν. Και ξαφνικά... Ο Αρδίνης πρώτος βλέπει και δεν πιστεύει. Τα μάτια του τριβεί... Πέρα κατά το νοτιά ο ορίζοντας φλέγεται... Απορεί και εξίσταται. Φωνάζει πηλίο του την Τσεκούρα.

- Συντρόφισσα βλέπεις ότι βλέπω;

- Τι να δω σύντροφε μου. Ανθρώπων «κατορθώματα» θ'αναι όσα συμβαίνουν. Να ρωτήσω απέναντι τον Κοκκινιά, ξύπνα και συ το Ξεροβούνι, μήπως και ξέρουν αυτά καλύτερα.

Η μία μετά την άλλη οι ραχούλες ξαγρυπνούν και παρακοιθούν, όσα, εκεί, κατά τη θάλασσα συμβαίνουν.

Τη λύση το Ριγάνι, το κοντινότερο στη θάλασσα την έδωσε:

- Πάνω στη Γέφυρα, που δυο ξηρές, ενώνει, οι άνθρωποι το κατόρθωμά τους, καμαρώνουν και φωτιές ανάβουν. Κάτι μου λέει πως όλη τούτη τη βδομάδα ξαγρυπνοι θα μένουμε.

Κι έτσι ήταν, όπως τα πρόβλεψε. Η κοντινότερη στη «θάλασσα κορφή».

Το πέρασμα της φλόγας... Αγανακτισμένες δείχνουν οι βουνοκορφές μας.

Πικραμένος ο Αρδίνης που βλέπει της φλόγας να προηγούνται «προϊόντα χορηγών». Δεν τα καταβαίνει αυτά. Ρωτάει Ζερβά και δεξιά τους συντρόφους του: «... Ποτίζων όρη εκ των υπερών αυτού, από καρπού των έργων σου χορτασθήσεται η γη...».

Όχι με κόκα-κόθα... Και την επομένη ξημερώματα τις φωνές βάζει ο Κοκκινιάς.

- Ξυπνάτε, σύντροφοι, στις πηλιές μου σήμερα μέγα Μυστήριο γίνεται. Ο Δεσπότης μας το Γαβριήλ χειροτονεί. «Απόστολοι εκ περάτων...» εδώ έχουν «συναθροιστεί».

Χαίρονται και δακρύζουν... Γλυκίσματα μοιράζουν...

«Ηδυνθείν αυτό η διαθήγη μου, εγώ δε ευφρανθήσομαι επί τω Κυρίω...».

Οι σύντροφοι του Κοκκινιά σκύβουν μ' ευθάβεια τις κορφές τους «... ο απτόμενος των ορέων...».

Ξυπνά κι «Ρωμιοσύνη» όπως συμβαίνει πάντα... Στολίζει-ται για το βράδυ, που κοντά της τα αηδόνια του ηπειρωτικού τραγουδιού, τους κεληδισμούς της παράδοσης, με το δικό τους τρόπο, θα διαηλαήσουν.

Κι ο κακοτράχαλος Καρφοπεταλιάς ανατριχιάζει και δακρυσμένος τραγουδά: «Εδώ είν' αθώνι για χορό κι αγέρας για σεργιάνι...».

Κάπως έτσι ήταν, τούτος ο δικός μας Αύγουστος. Έτσι απλός. Χωρίς ντοπαρίσματα και τέτοια.

Με πανηγύρια και χαρές. Ανθρώπινος, και με συναισθήματα γεμάτος...

Έτσι να'ναι πάντα, ο Αύγουστος, ο δικός μας Αύγουστος...

• Στον απόηχο της λήξης ζούμε ένα άηχο «πυρετό». Καταφθάνουν σωρηδόν τα τηλεγραφήματα που όλα έχουν τον ίδιο τίτλο «Συνγνώμη Έλληνες» και συνεχίζουν: «Εμείς το ξέραμε... Είμαστε σίγουροι, θα πετυχαίνατε ...» και άλλα τέτοια...

Τώρα, τι τους λες εσύ συνέληθνα.. Είσαι τόσο μεγαλόψυχος

(Συνέχεια στη σελίδα 5)

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

αμάρτημα της μητρός μου" του Γ.Βιζυηνού δοσμένη από το ΔΗ.Π.Ε.ΘΕ Αγρινίου. Την παράσταση παρακολούθησαν από το Χωριό μας: ο π.Νικόλαος Μασγάλας, η Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Ευφροσύνη Μασγάλα, ο γραμματέας του Συλλόγου Δημήτρης Καρανδρίκας με τη σύζυγό του, ο Γεράσιμος Παπαχρήστου με τη σύζυγό του.

• Το θέαμα με τα παρκρισμένα στην πλατεία αυτοκίνητα θυμίζει Πάρκινγκ πλησίον σταθμού μετρό. Ο Δήμος πρέπει να τοποθετήσει σχετικές πινακίδες, για την απαγόρευση του παρκρισματος στην πλατεία. Υπήρξε περίπτωση, που παράτησε στη μέση της πλατείας κάποιος το αυτοκίνητό του και πήγε στο χωριό του, όπως μάθαμε, στο Δι-

Στα πεταχτά...

πλάτανο, για αρκετές ημέρες. Πρέπει βέβαια και οι οδηγοί να συμπεριφέρονται ανάλογα, άλλο σημαίνει στάση και άλλο στάθμευση, άλλο να παρκάρω μία δύο ώρες και άλλο να παραθερίζω και να παρκάρω το αυτοκίνητό μου στην πλατεία. Αυτό βέβαια εξαρτάται από το σεβασμό προς τους άλλους.

• Όταν λείπει ο γάτος χορεύουν τα ποντίκια:

Οι γάτες έχουν εξαφανισθεί από το Χωριό, και γίνονται παράπονα για την ασυνήθιστη παρουσία ποντικών. Πιθανόν να δηλητηριάζονται από ποντικοφάρμακα και λοιπά δηλητήρια, που χρησιμοποιούν αυτοί, που έχουν τα

σπίτια τους κλειστά και, όταν τα καθαρίζουν κατά την επιστροφή τους, πετούν τα δηλητήρια ανεξέλεγκτα στους δρόμους και στις πεζούλες, αντί να τα τοποθετούν «κατάλληλα» στα σκουπίδια. Το ίδιο θα συμβεί (αν δεν συμβαίνει ήδη), και με τους σκύλους. Οι κάτοχοί τους τους έχουν δεμένους, για να τους προστατέψουν και οι αλεπούδες δρουν ανεύχλητες.

• Την κατασκευή της βρύσης στα Λιμνά, που το κόστος θα καλυφθεί από προσφορές των απανταχού Νεοχωριτών, ανέλαβε ο αρχιτεχνίτης του Χωριού μας Κώστας Α. Φούρλας. Πιστεύουμε ότι θα εργασθεί με μεράκι -όπως

μας έχει συνηθίσει- και για το έργο αυτό.

• Στις 7/7/2004 στην Παπαχαράλαμπειο Αίθουσα στη Ναύπακτο, έγινε από την **Αιτωλική Αναπτυξιακή Α.Ε.** παρουσίαση σχεδιασμού δικτύου μονοπατιών στην Αιτωλία. Διανεμήθηκαν αφισα-χάρτης και σχετικό έντυπο υλικό, με συμπεράσματα και προτάσεις των μελετητών. Στις μελέτες συμπεριλαμβάνεται και το μονοπάτι Νεοχώρι - Σπηλιά - Παλιονέχωρο - Ψηλός Σταυρός.

• Η γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου λειτουργεί από τις 12/8/2004. Εισιτήριο δεν πληρώνουν οι επιβάτες των αυτοκινήτων και τυχόν πεζοί. Το εισιτήριο για τα Ι.Χ. είναι 9.70 Ευρώ. Παρέμειναν μερικά φέρρυ μποτ, που εκτελούν δρομολόγια με μειωμένο εισιτήριο, σχεδόν το μισό.

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

στο για καλλιέργειες και κτηνοτροφία ακολούθησε λιγότερο «μαζικά» τους δρόμους της «μπολιαργιάς» απ' όσο τα γύρω χωριά.

Η μετανάστευση ξεκίνησε και εδώ νωρίς. Πρώτα (τέλος 19ου, αρχές 20ού αιώνα) για τη Βλαχιά ή ακόμα και τη Ρωσία, κι' αργότερα για την Αμερική, την Αυστραλία και τη Γερμανία.

Πραματευτάδες (γυρολόγοι) ως επί το πλείστον οι Νιοχωρίτες, που δεν ξενιτεύονταν, αλλά και υφαντήδες και στοιβαχτάδες βαμβακιού στις Λειβαδιάς τα μέρη, είχαν πάντα εμπειρίες κι' από τον «έξω κόσμο», κάτι που επίσης λειτούργησε ευεργετικά στην εξέλιξή τους και τη διαμόρφωση του χαρακτήρα τους. Δεν είναι τυχαίο ότι στα χρόνια μετά την τουρκοκρατία -ίσως και κατά τη διάρκειά της- λειτούργουσε στο χωριό η λε-

γόμενη «γεροντοκρασία». Η διαδικασία δηλαδή παραπομπής και επιλογής των διαφορών από τους πιο σεβάσιμους γέροντες του χωριού.

Μια διαδικασία που συνεχίστηκε μέχρι το 1950 περίπου, όταν στο χωριό τη «γερουσία» είχαν αντικαταστήσει ο γιατρός **Βασ. Κολατσώνης**, ο δάσκαλος **Χρήστος Παπανικολάου** και

ο παπάς **Χρήστος Μέρμυγκας**.

Η πλατεία (Μεσοχώρι) περικυκλωμένη από σπίτια και καταστήματα δείχνει σαν μια ζεστή αγκαλιά.

Δεν είναι τυχαίο επίσης ότι οι δύο Σύλλογοι του χωριού ο ένας με έδρα την Αθήνα

και ο άλλος την Πενσυλβάνια των ΗΠΑ διαθέτουν: Ο πρώτος ιδιόκτητη στέγη και ο δεύτερος ιδιόκτητο πάρκο με εκκλησία.

«Όλα έγιναν με προσφορές και δωρεές» μας είπαν ο **Δημ. Καρανδρίκας**, γραμματέας του συλλόγου της Αθήνας και ο **Παντελής Μέρμυγκας**, πρόεδρος επί σειρά ετών του ίδιου συλλόγου.

Στη συζήτηση που είχαμε μαζί τους επιβεβαιώσαμε αυτό που από την πρώτη επίσκεψη μας στο

Νιοχώρι είχαμε διαισθανθεί.

Ότι δηλαδή το χωριό αυτό χάρη κυρίως στον οικιστικό του χαρακτήρα έχει διαμορφώσει έναν διαφορετικό, ελάχιστα κραβαρίτικο, χαρακτήρα ανθρώπων.

Ένα χαρακτήρα πιο ευγενικό, πιο καλοπροαίρετο, πιο πολιτισμένο, με λιγότερα «μίση και πάθη».

Αξιοπρόσεκτο λοιπόν το Νιοχώρι, όχι μόνο οικιστικά αλλά και κοινωνιολογικά. Στην περίπτωση του η άποψη ότι «ο χώρος είτε σαν κατοικία και εμπορικός δρόμος, είτε σαν διοικητικό κέντρο και πολεοδομικό συγκρότημα, με την έκταση και την οργάνωσή του, το μέγεθος και τη μορφή του καθρεφτίζει τον χαρακτήρα και τον πολιτισμό ενός λαού» (Ευάγγελος Παπανούτσος «Το δίκαιο της πυγμής») επιβεβαιώνεται με τον καλύτερο τρόπο.

Με «γαϊτανάκι», «Παπαδούλα» και φασολάδα

Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, υπηρεσιακός υπουργός στις εκλογές του 1985 ο Αλέκος Φλώρος, 91 ετών πλέον, ήταν κι' αυτός εκεί για να τραγουδήσει και χωρίς ίχνος «ξιπασμού» να χορέψει μαζί με τους υπόλοιπους χωριανούς το Γαϊτανάκι. Απλώς και ταπεινός όπως όλοι

τα γλέντια καλά κρατούν.

Θα λέγαμε μάλιστα ότι αυτή η δεύτερη μέρα είναι που προσδίδει στο πανηγύρι την ιδιαιτερότητα που το χαρακτηρίζει. Νωρίς το απόγευμα κι'όσο κρατάει

σιγούν και σχεδόν όλοι οι χωριανοί σπκώνονται κι' αγκαλιασμένοι τραγουδούν

ντας το «Γαϊτανάκι» και την «Παπαδούλα» επιβεβαιώνει ότι η μέθεξη που προκαλεί

σχεδόν οι πετυχημένοι Νιοχωρίτες ο κ. Φλώρος επιβεβαιώνει με τον καλύτερο τρόπο την άποψη μας

ακόμα η μέρα χορεύουν τα μικρά παιδιά όλα ντυμένα με παραδοσιακές φορεσιές. Γύρω-γύρω στα μαγα-

και χορεύουν στους ρυθμούς: «Γαϊτανάκι αργιοπλεγμένο...» και «Βγήκα ψηλά - η Παπαδούλα μου, βγήκα ψηλά κι' αγνάντεψα...».

Με τη «γερουσία» και τους άντρες να προπορεύονται, τις γυναίκες και τους μικρότερους να ακολουθούν, το γαϊτανάκι του Νιοχωρίου κρατάει τον χαρακτήρα του, ως χορός - ιεροτελεστία, που στόχο είχε να φέρει τους χωριανούς πιο

συνεχίζεται και συνεπώς το «αντάμωμα» έχει ακόμα λόγο ύπαρξης.

Προσθέτοντας ότι του Νιοχωρίου το πανηγύρι είναι ίσως το μόνο που συνοδεύεται και από «αποπανήγυρο» (στις 25 Αυγούστου λαμβάνει χώρα το «αποπανήγυρο» και συνίσταται από κοινό τραπέζι με φασολάδα που φτιάχνεται σε καζάνια για όλους τους χωριανούς), θα κλείσουμε με την ευχή οι Νιοχωρίτες να

(γράφουμε σχετικά στη σελίδα 2) για τον ιδιαίτερο χαρακτήρα των Νιοχωριτών, σε σχέση με τους υπόλοιπους Κραβαρίτες.

Ένα χαρακτήρα που φυσικό είναι να μην έχει αφήσει ανεπηρέαστο το πανηγύρι του. Στις 23 Αυγούστου πανηγυρίζουν οι Νιοχωρίτες αλλά και την επόμενη μέρα (24 Αυγούστου)

ζιά της πλατείας, που μοιάζει με «ζεστή αγκαλιά» οι γονείς, οι παππούδες και οι γιαγιάδες κάθονται, καμαρώνουν κι' όταν έρχεται η σειρά του δικού τους παιδιού να χορέψει σπκώνονται και πληρώνουν τα όργανα.

Τελειώνοντας οι μικροί έρχεται η ώρα να χορευτεί το Γαϊτανάκι. Τα όργανα

κοντά.

Το γεγονός ότι υπάρχουν Νιοχωρίτες και Νιοχωρίτισσες της Αμερικής που έρχονται κάθε χρόνο να «πλέξουν» το χορό τραγουδώ-

συνεχίσουν πάντα το αντάμωμά τους, πλέκοντας το γαϊτανάκι μακριά από «ξιπασμούς» και αναφορές σε δήθεν ηρωικές καταβολές ενός καθαρά κοινωνικού δρώμενου...

«ΑΘΗΝΑ 2004»

Απ' την αρχαία την Ελλάδα με τους αναρίθμητους αγώνες, ξεπροβάλλεις εσύ, κυρά μου, απ' τις αρχαϊκές κολώνες.

Απ' την αρχαία την Ελλάδα είναι ο χιτώνας που φοράς, βαστάς ολόχρυση τη δάδα αιθέριο πλάσμα μου, πού πας;

Χρυσό το φως που ξεπροβάλλει από τη δάδα σου αυτή όλο τον κόσμο να ενώσει με ειρήνη κι αγάπη δυνατή.

Τα βήματά σου μετρημένα το ανάστημά σου λυγρό, στην ιστορία μας δεμένοι όλοι οι άθλοι που θα δω.

Ο ήλιος δύει στα βλέφαρά σου χρυσάφι η κόμη σου σκορπιά, στεφάνι δάφνης τη στολίζει η ανάσα του κόσμου σταματά.

Αρχαία θεά, του Παραδείσου στο στάδιο που τώρα ζεις, τους αθανάτους εσύ θυμήσου το τι προσέφεραν κι αυτοί.

Με χρυσά γράμματα χαράξαν τα χρώματα τα ελληνικά, τη ζωή μας σύριζα αλλάξαν με τη βαριά κληρονομιά.

Στο στάδιο που διασκίζεις να καμαρώνει η ψυχή σου, το χαμόγελό σου να φωτίζει κάθε πτυχή απ' τη ζωή σου.

Τότε θα ακούσεις τις κραυγές των προαιώνιων πατέρων, που μας γεμίζουνε το χθες των δοξασμένων μας αιθέρων.

ΚΙΚΗ ΝΤΟΥΖΟΥ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου μας, τους Νεχωρίτες όπου κι αν διαμένουν, να μας τηλεφωνούν (τηλ. 210 9717629 - 210 7645280) και να μας ενημερώνουν για κοινωνικά θέματα και για πιθανή αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας τους.

Ο ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 3)
να τους συγχωρέσεις, ή ύστερα από τέτοιο «σπάσιμο» είσαι έτοιμος να τους στείλεις στον έξω από δω...

Κάνε ότι καταθαβαίνεις μόνο πρόσεχε η συμπεριφορά σου προς τα Media να είναι, τουλάχιστον, λίγο «κομψότερη».

- Είναι κουβέντα αυθεντική, όχι επειδή είναι και κραβαρίτικη, αλλιώς επειδή αποπνέει γεύση πίκρας αθηναϊκής. Περιέχει βέβαια και ρατσιστικά ψήγματα, κατάλοιπα μιας άθλιας εποχής που δε σβήνουν από τη μια στην άλλη.

- Κατάλαβες, Γιάννη μ', τι γίν' κι; Του βρώμ' σαν και κει.

- Τι μουθουγιάς, βρε Παναγιώτ', ποίοι τ'νέκα ναν αυτή τη δειλιά;

- Αυτού 'σιακάτ' στ'ν Ουθυμιά. Μωρέ κατ' ήξεραν οι αρχαίοι κι δεν έβαναν γ'ναίικς κει μέσα.

- Δε σι καταθαβαίνω Παναγιώτ' τι θέλ'ς να ειπείς;

- Δεν αίκσεις, Γιάννη μ', που η σφαίρα ήταν ντουπαρισμέν' κι τσ' πήραν του μιτάληλου; Γι'αυτό σ' ήλω τι του θηλαν να βαθι μέσα ικεί γ'ναίικς!!

- Άμα είνι έτσι Πάνου μ' μας μαγάρ'σαν του τόπου.

- Γι'αυτό σ' ήλω, βρωμάει η δ'λειά' απ' όπ' κι να τ' μυρίεις!!

- Η άλλη όψη. Της χαράς και της περηφάνιας.

Από της Πρέβεζας τα τόπια η μία, απ' της Λάρισας τον κάμπο η άλλη.

Χρυσές. Ολόχρυσες. Ατμομηχανή με γερά έμβολα η μία, γαζέλα καθαρόαιμη η άλλη.

ήν. Είκοσι χιλιόμετρα βάδην η μία, τετρακόσια με εμπόδια η άλλη. Και τα ονόματα, τα μεγάλα ονόματα ακολουθούσαν, μαζεύοντας τα... πέταλα!

Μπράβο σας κορίτσια! Μπράβο και στ' άλλα παιδιά. Μπράβο στον Πυρρό κι ας προσπάθησαν μερικοί, ακόμα και την παραμονή του αγώνα του, να τον «τελειώσουν»!!

- Ιούλιος του 2004. «Της Καστανιάς οι εθελοντές» άρθρο τούτης της εφημερίδας απ' το διευθυντή της γραμμένο.

Αύγουστος του 2004. «Του Νιοχωριού ο χαρακτήρας» της ίδιας εφημερίδας και απ' τον ίδιο γραμμένο και τούτο το άρθρο. Ο σκοπός ιερός και για τα δυο. Να γνωρίσουν, επιτέλους οι συμπατριώτες τον τόπο μας. Κι έτσι είναι.

Εγώ όμως άλλο θέλω να πω. Με το δεύτερο δημοσίευμα του Αυγούστου, συνέπνεσε κι ένα άλλο δημοσίευμα. Στο ΒΗΜΑgazino αυτό! Μια συνέντευξη του George Lois παρμένη από το θανάση Λάλα.

Αυτός ο μπάρμπα-George γεννημένος από Καστανιώτη πατέρα και Περισιτιάνο (γένος Αθανασούλη) μητέρα, θεωρείται, κατά πως ήλι ο Λάλας το «μυαλό» της σύγχρονης διαφήμισης.

Στο δημοσιογράφο ο μπάρμπα-George αποκαλύπτει τόσα ποητά που εγώ δεν έχω χώρο να τα καταγράψω. (Αξίζει τον κόπο να το κάνει η διεύθυνση της εφημερίδας).

Εγώ ένα κατάλαβα καλά και το καταγράφω. Αυτό που κάποια στιγμή κατάλαβαν και οι δάσκαλοι του:

«... Δε σχεδιάζα απλώς, αλλά κυρίως σκεφτόμουν».

Υ.Γ. *Συναντηθήκαμε στον Παλαιόπυργο. Όμως είχε προηγηθεί η από τη μεριά του αποστολή του βιβλίου του «Τσιμπηματιές». Σήμερα κιόλας σκέφτομαι πως δημόσια πρέπει να τον ευχαριστήσω, για το βιβλίο του και περισσότερα για τη συγκινητική του αφιέρωση. Για το σκιτσογράφο τούτης της εφημερίδας ο λόγος. Θανάση σ'ευχαριστώ.*

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 7 (ΕΠΤΑ)

Από αρχαιοτάτων χρόνων δίνεται στον αριθμό 7 ιερότητα και εκδηλώνεται στη ζωή του ανθρώπου.

Στη βίβλο η δημιουργία του κόσμου διαρκεί 7 ημέρες. Οι σοφοί της αρχαιότητας 7.

Τα θαύματα του κόσμου 7. Οι πλανήτες κατά τους χαλδαίους ήταν 7.

Οι μέρες της εβδομάδας 7. Τα χρώματα του ουρανού τόξου 7.

Επτά οι παχειές και επτά οι ισχνές αγελάδες στο όνειρο που εξηγεί ο Ιωσήφ.

Τα δώματα που είχε ο Πύργος της Βαβέλ ήταν 7. Στην αποκάλυψη απαριθμούνται 7 εκκλησίες, 7 άγγελοι, 7 σφραγίδες, 7 μάστιγες.

Τα μυστήρια της Εκκλησίας μας 7. Πολλοί άγιοι ανέβηκαν μέχρι εβδομού ουρανού.

Οι τόνοι της μουσικής 7. Οι χορδές της λύρας 7.

Η γάτα είναι Εφτάψυχη. Το μεγάλο μυστικό είναι επτασφράγιστο.

Το εκλεκτότερο ψωμί είναι το επτάζυμο. Ο καλός μουσουλμάνος δικαιούται να λάβει 7 γυναίκες.

Οι Γάλλοι λένε «πρίν μιλήσεις πρέπει να γυρίσεις τη γλώσσα σου 7 φορές».

Πολλοί πιστεύουν ότι το έβδομο παιδί μιας οικογένειας διαθέτει χαρίσματα.

Από τη Συλλογή ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΟΥΡΛΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΑΣΟΛΑΔΑΣ

Από αριστερά: Άννα Καραγιάννη, Ντίνα Γιάνναρη, Φρόσω Μασγάλα, Κρυσταλλία Γιάνναρη, Άγγελική Καρανδρίκα, Φωτεινή Γιάνναρη και ο Γιώργος Καραγιάννης και Κώστας Μάλλιος.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ 2004 ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ «ATHENS 2004»

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

«ένα από τα μεγαλύτερα θεατρικά δρώμενα, που είχαν γίνει ποτέ». Οι Ολυμπιακοί αγώνες ενώνουν και αδελφώνουν τους λαούς του κόσμου και συμβολίζουν την πολυπόθητη ειρήνη και οι εθελοντές προσφέρουν την ανθρώπινη καλωσύνη.

Οι Έλληνες πήραν 16 (6 χρυσά, 6 ασημένια, 4 χάλκινα) μετάλλια, χρυσά, ασημένια, χάλκινα, Ταμπάκος, Κελεσιδου, Χαλκιά, Πύρρος, Δήμας, Κακλαμανάκης, Τσουμेलέκας, Δεβετσή, Πόλο Γυναικών (ασημένιες γοργόνες), ακοντισμός γυναικών Μανιάνι, Νικολαΐδης, Μυστακίδη. Το πρώτο χρυσό μετάλλιο ανήκει στους Έλληνες, εργάτες, τεχνικούς και εκείνους που συμμετείχαν καθ' οιονδήποτε τρόπο στη μεγάλη προσπάθεια της Ολυμπιάδας.

Ευχή των Ελλήνων είναι να επικρατήσει στους Αγώνες «το αρχαίο πνεύμα αθάνατο»

και το ιερό φως της φλόγας του Ολυμπισμού, να φωτίζει τους μεγάλους και αρμόδιους

του πλανήτη, σε ορθοτομήσεις και σωστή χρήση.

N. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΒΡΥΣΗΣ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΛΙΜΣΤΑ

Με πρωτοβουλία κατοίκων του χωριού μας συγκροτήθηκε ομάδα από τους:

ΑΣΗΜΑΚΑΚΗ ΑΝΔΡΕΑ, ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΜΑΣΓΑΛΑ, ΛΥΜΠΕΡΗ ΓΙΩΡΓΟ και ΠΑΝΑΓΟ ΝΙΚΟ για τη συγκέντρωση χρημάτων προκειμένου να κατασκευασθεί βρύση στα Λιμστά. Μας έστειλαν τον παρακάτω πίνακα ονομάτων και προσφορών, τον οποίο και δημοσιεύουμε:

Αγγελικής Αθανάσιος	30
Ασημακάκης Ανδρέας	113
Βλάχος Αθανάσιος	50
Βλάχος Πάυλος	100
Γιάνναρης Γεώργιος Ι.	10
Γιάνναρης Ιωάννης Γ.	10
Γιάνναρης Νικόλαος Α.	200
Γιάνναρης Κων/ντίνος Α.	200
Καλαθάς Χρήστος Ι.	10
Καλαθάς Αριστείδης Ι.	10
Καλαθάς Γεώργιος Α.	100
Καλαθάς Δημήτρης Ν.	50
Καλαθάς Μιχάλης Ν.	50
Καραγιάννης Γεώργιος Ν.	10
Ιωαννίδης Ηλίας	10
Καρανδρίκας Ανδρέας Ι.	10
Καρανδρίκα Γεωργία Δ.	40
Κρανιάς Χρήστος	20
Λαζοδήμος Βασίλειος Γ.	150 \$
Λαζοδήμος Δημήτριος Γ.	10
Λαζοδήμος Γεώργιος Κ.	110
Λειβαδίτης Νικόλαος Α.	5
Λειβαδίτης Χρήστος Α.	50
Λούπα Μαγδαληνή	5
Λούπας Νικόλαος Ι.	10
Λούπα Λαμπρινή Ν.	10
Λυμπερής Δημήτριος	20
Λυμπερής Γεώργιος	30
Μαζιάς Θωμάς Α.	200 \$
Μάλλιος Ιωάννης Α.	20
Μάντης Κων/ντίνος Γ.	50
Μάλλιος Κων/ντίνος Δ.	50
Μπαλαφούτας Ιωάννης Θ.	100 \$
Μπαλαφούτας Νικόλαος Θ.	200
Λειβαδίτης Γεώργιος Ι.	10
Λειβαδίτης Νικόλαος Κ.	50
Λειβαδίτης Ιωάννης Α.	20
Ζαρκάδα Παναγιώτα	100 \$
Καρανδρίκας Ανδρέας Ν.	10
Φλώρος Αλέκος	50

Πανάγος Αριστείδης Ι	50
Βέλλιος Γεώργιος	20
Πανάγου Παναγιώτα	15
Λαζοδήμος Γεώργιος Ι.	20
Ζαρκάδας Γεώργιος Ν.	10
Χαρμαντζής Νικόλαος	5
Σκεπαριάνης Αντώνιος Χ.	50
Γραβάνης Χρήστος	10
Γκολφινούπουλου-Λυμπερή Θ.	50
Πλάκας Σπύρος Α.	5
Παπαγεωργίου Αναστάσεως	10
Μασγάλας Νικόλαος Θ.	10
Κοπάνη Μαρία	20 \$
Κανέλλος Κων/ντίνος	20
Κοκορόγιαννης Παναγιώτης	10
Μασγάλας Σταύρος Ν.	10
Παπουτσής Γεώργιος Κ.	20 \$
Μέμμος Φώτιος	50
Παπαλέξης Αλέξανδρος	10
Παπακώστας Βασίλειος	10
Μέρμηγκας Παντελής	10
Κουτσώτας Ιωάννης	20
Αντωνόπουλος Γεώργιος	20
Τέλιος Αθανάσιος	10
Μασγάλας Θωμάς Ν.	20
Μασγάλας Κων/ντίνος Σ.	10
Μέρμηγκας Βασίλης	50
Μπαλαφούτας Νικόλαος Δ.	10
Πανάγος Γεώργιος Κ.	30
Πανάγος Νικόλαος Κ.	30
Πανάγος Κων/ντίνος	30
Παπακώστας Κων/ντίνος	10
Πλάκας Αντώνιος Κ.	50
Σαλτός Δημήτριος	25
Σαλτός Κων/ντίνος	25
Σπανού Αγαθή	50
Φούρλας Αθανάσιος Κ.	30
Φούρλας Απόστολος Κ.	10
Φούρλας Κων/ντίνος Α.	20
Παπουτσής Νικόλαος	100 \$
Καραγιάννης Νικόλαος Α.	100
Καλαθά Γκόλφω	20
Μαζιάς Κων/ντίνος	20 \$
Κατσαούνη Ειρήνη	20 \$
Τσέλιος Χρήστος	20
Βίτσας Δημήτριος	10
Γιάνναρης Κων/ντίνος Ι.	15
Ιωάννου Σεραφείμ	25
Ιωάννου Χρήστος	25
Παπακώστας Γεώργιος Α.	50
Χολέβας Ιωάννης	20
Πανάγος Γεώργιος Π.	250 \$

(...μπλα... μπλα... μπλα...)

Κοιτάζετε,

..... ναι.....

..... πιο λεύτερα,

..... ακούστε,

..... ε!

..... συνεισέφερα

..... προσέξτε

..... πως.....

..... προσέφερα,

δείτε

..... λοιπόν

....., υπέφερα,

νιώστε

α!

..... δεν

..... διέφερα

..... σκεφτείτε

..... έτσι

..... ουδέτερα.

.....

Το συγκεκριμένο ποίημα, πήρε μέρος στην λογοτεχνική εκδήλωση της Ο.Τ.Ο.Ε. το Σεπτέμβριο του 2003 με την καλλιτεχνική συμμετοχή της

Μαρίας Φαραντούρη στην Αρχαία Ρωμαϊκή αγορά, στο

Θησείο (κάτω από την Ακρόπολη), παρουσία του τότε Υπουργού Πολιτισμού κυρίου

Αλευρά. Και πρόκειται να εκδοθεί σε βιβλίο μαζί με τα άλλα λογοτεχνικά έργα (ποιήματα και πεζογραφήματα) από γνωστό εκδοτικό

οίκο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΝΤΗΣ

ΤΟ ΣΤΡΑΒΟΞΥΛΟ

ΜΩΡΕ καλή το 'ήνε, καλή το 'ήνε, "Κακό χωριό τα 'ήγα σπύτια". Τώρα μάλιστα που μείναμε μια χούφτα γερόντοι όλοι κι όλοι, ακόμα πιο κακό.

Καθόταν στην κρεβάτα του, και τα 'βαζε πάλη με όλους.

- Αλλά τι περιμένεις καμμένε. Καθένας την καμπούρα του κοιτάει. Τη δουλειά του να κάνει και για τους άλλους καρφάκι δε του καίγεται.

Είχε χρόνια που δε μίλαγε - ή για την ακρίβεια, δεν του πολυ μίλαγε το χωριό -. Όχι ότι είχαν αλληλέξει λόγια, αλλά να, κατάλαβε πως σιγά-σιγά τον απέφευαν.

Κάποια φορά μάλιστα στην αγορά, που νόμιζαν ότι είχε φύγει απ' το καφενείο, άκουσε το μπαρμπα Μήτσο να τον λέει στραβόξυλο. Μόλις τον κατάλαβαν αλληλέξαν συζήτηση, αλλά αυτή η κουβέντα τον πείσμωνσε. Αραίωσε από τότε τα πολλή - πολλή και κλείστηκε πιότερο στο σπίτι.

Μόνο με τον Αριστείδη είχαν από τότε παρτίδες. Αριστείδη τον είχαν και Αριστείδης ο "δικαίος" ήτανε. Όποιον και να ρωτούσες θα σου έλεγε τα καλύτερα λόγια. Και τι δεν έκανε για το χωριό. Ψάλλτης ήτανε, αγωγιάτης για θελήματα ήτανε, είχε χρηματίσει και τρεις φορές πρόεδρο και ότι κι αν ζητούσες πάντα πρώτος.

Ο Αριστείδης λοιπόν κάθε απόγευμα θα πέρναγε απ' το σπίτι να πιούν καφέ παρέα. Όχι πως δε τσακώνεταν με τον Αριστείδη, αλλά αυτόν τον σεβότανε.

- Τι τρώγεις, μωρέ Γιώργο, μ' όλην τον κόσμο; του 'λεγε προχτές. Μια με το νερό, μια με το δρόμο, μια για το γιατρό, μια με τα μαγαζιά. Εδώ που μας έριξε ο Θεός, πάλη καλή να 'δες. Κι αν έχουμε και κάτι που θα ζήλευαν όλες οι πόλεις του κόσμου, είναι ότι έχουμε ο ένας τον άλλον. Ό,τι κι αν μας βρει, όλοι θα μας σταθούν. Τι θες και τρώγεις μ' όλο τον κόσμο;

- Εγώ τρώγομαι μωρ' Αριστείδη; Επειδή 'λέω τα στραβά δηλαδή; Μα είναι δρόμοι αυτοί που έχουμε; Ούτε για μουλάρια. Αμ' το νερό; Άμα πεις να ποτίσεις δυο βασίλικά, κόβεται. Εγώ είμαι ο κακός; Αυτοί δηλαδή δεν τα βλέπουνε; Κι όταν μιλάει ο Γιώργος, γίνεται στραβόξυλο;

'Ήξερε πως το 'ήξερε κι ο Αριστείδης τον παρανόμι του, γι' αυτό και το πέταξε.

- Δεν είναι έτσι, Γιώργο μου, και να με συμπαθάς, ορμήνευε ο Αριστείδης. Κάθε τάβλα, όσο ίσια κι αν είναι, έχει τον ρόζο της.

- Τι θες να πεις, μωρ' Αριστείδη, δηλαδή; Ότι φταίω κι από πάνω; Αλλά να σου πω και κάτι; Έχω καιρό που το σκέφτομαι. Με τρώει κι ο γιός μου δηλαδή. Θα πάω να ζήσω στην Αθήνα. Έτσι κι αλλιώς από τότε που 'χασα τη μακαρίτισσα τη γυναίκα μου δε με κρατάει ο τόπος.

Μια βδομάδα αργότερα είχε φορτώσει τα πράγματά του στο ταξί κι έφευγε με την απόφαση στεριωμένη. Αν είχε βρει και μια μαύρη πέτρα, θα την έριχνε πίσω του.

Λίγες ώρες αργότερα ξεφόρτωνε στου γιού του. Ένα τριαράκι στην Κυψέλη, στον 3^ο όροφο, μα με γούστο, με

πάστρα. Ο εγγονός, που 'χε και τ' όνομά του, δεν ξεκόλληγε από πάνω του. Το παιδί του κι η νύφη του τον κοίταγαν στα μάτια. Ένα ποτήρι νερό ζήτησε και τρέξαν κι οι τρεις.

Είπαν, είπαν, για τις δουλειές τους, για την πρόοδο του μικρού στο σχολείο, για τη μακαρίτισσα τη Γιώργαινα, για τη ζωή στην Αθήνα, για τα στραβά του χωριού. Για όλα.

Όταν πια σώθηκε η μέρα, ξαπλωμένος ο Γιώργος, στο κρεβάτι του έκανε όνειρα για τη ζωή του στην πόλη. Όσα χρόνια του 'δινε ο Θεός ακόμα, 'εκεί θα τα πέρναγε, κι όταν θα 'φτανε η ώρα να ανταμώσει τη Γιώργαινα, τότε ναι, ας τον πηγαίνανε πάλη στο χωριό, δίπλα της.

Πέρασαν λίγο οι μέρες και ένα πρωί, που ο γιός του δε δούλευε, το 'ριξαν στην ψιλοκουβέντα.

- Δε μου 'δες, παιδί μου, πεισμώνενοι είναι όλοι στην πολυκατοικία μας και δεν αντιγράφουν καθημέρα. Γέλασε ο γιός του.

- Κι όχι μόνο αυτό, μα και στο καφενείο, που βγήκα κάνα-δυό, βολεύς μόνος μου τον ήπια τον καφέ.

Μα πίνεται ο ρημάδης άκριτος;

- Έτσι είναι, πατέρα, εδώ τα πράγματα. Πού σε ξέρει ο άλλος, πού τον ξέρεις. Ο καθένας έχει τις έννοιες του.

- Και σάματι εγώ θα του τις πάρω;

- Όχι, ρε πατέρα, ξαναγέλασε ο γιός του, μα στις μεγάλες πόλεις χάνεσαι, αποξενώνεσαι. Πού νομίζεις πως είσαι, στο χωριό;

Δεν πρόλαβε να σκεφτεί την κουβέντα του γιού του και χτύπησε το τηλέφωνο. Στο πρόσωπο του παιδιού του διάβασε τα άσχημα μαντάτα.

- Πώς έγινε; Πότε; Πού είναι τώρα;

Μόλις έκλεισε το τηλέφωνο τον ρώτησε με τα μάτια.

- Ο Γιωργάκης, πατέρα, ο Γιωργάκης. Τον χτύπησε αυτοκίνητο. Δεν ξέρω περισσότερα, μη ρωτάς. Άφησαν ένα σημείωμα και έφυγαν τρέχοντας για το νοσοκομείο.

Είναι φορές που ο χρόνος παγώνει. Το ίδιο και το αίμα στις φλέβες.

Άκουγαν το γιατρό με το φόβο, που ακούς πάντα το γιατρό, όταν μιλάει για δικό σου άνθρωπο.

- Θα χρειαστεί οπωσδήποτε επέμβαση και σίγουρα αίμα.

Εφτά - οκτώ φιάλες και βήλουμε. Πάντως μην ανησυχείτε ιδιαίτερα, όλα θα πάνε καλά. Με τη βοήθεια του Θεού...

Όταν οι γιατροί ανακατεύουν το θεό στις δουλειές τους, τότε κράτα πισινή, μπάρμπα-Γιώργη, σκέφτηκε ο γέροντας, μα δε μίλησε.

- Και τώρα τι γίνεται πατέρα; Ρώτησε ο γιός του κλαίγοντας.

- Τι να γίνει παιδί μου, δεν άκουσες, όλα θα πάνε καλά, είπε ο γιατρός, μην κάνεις έτσι. Είναι γερή πάστα ο εγγονός μου, δεν πήρε δα μόνο τ' όνομα από μένα.

Δεν 'ήξερε τι να πει. Πώς να

νταγιαντέψει τον πόνο;

- Και αίμα; Οκτώ φιάλες αίμα, που θα τις βρούμε πατέρα;

- Εγώ! Να πάρουν από μένα όσο θέλουν. Όχι οκτώ, μα δεκαοκτώ.

- Δεν γίνεται έτσι πατέρα. Δε γίνεται. Εσύ είσαι μεγάλος, δε σου παίρνουν. Μα και να μπορούσες να δώσεις, μόνο μια φιάλη θα παίρνανε.

- Ε! τι κάθεται; Τηλέφωνα σε γνωστούς, φίλους, κι ό,τι βγει.

Έφυγε ο γιός του για τηλέφωνα και στο μεταξύ ήρθε κι η νύφη του. Έκλαιγε και ρωτούσε. Ρωτούσε κι έκλαιγε. Είδε το γιό του από μακριά, Κα-

Εβρεχε, λέει, με το τουλούμι κάποτε. Έσπασαν όλες της γης οι φλέβες κι ανάβλυζε από παντού νερό. Γεμίσαν οι νεροσυρμές, φούσκωσαν τα χαντάκια, οι γράνες ξεχειλίσανε κι οι πέτρες "φαρφατιάσαν".

Χαλούς' ο Θεός τον κόσμο!

Τα σύννεφα κατέβηκαν, ακούμπησαν στις γύρω κορυφογραμμές, κρεμάσανε στις ρεματιές και φέανε το σούρουπο προτού την ώρα του.

Απόμεινε στο Δίρρεμα στο μύλο του ο γέρο-Νάσιος προσμένοντας τ' αλέσματα.

Ποιος όμως ήταν παλαβός, ν' αφήσει τη γωνιά του μ' αυτήνον τον καιρό και να γυρίζει μες τις ρεματιές;

Ήταν αποχινόπωρο. Η ψύχρα και η υγρασία περόνιαζαν τα κόκκαλα. Γι' αυτό καθότανε παραφωτιά ο γέρο-Νάσιος μ' ανάρριχτα την κάπα του κι έβαινε κάστανα στη χόβολη.

Έξω μαινόταν η βροχή.

Κι όπως καθότανε παραφωτιά προσμένοντας, θέλεις απ' της φωτιάς τη θαλπωρή, θέλεις απ' το μουρμουρητό του ρέματος, που διάβαινε αδιάκοπα απ' έξω, ο μυλωνάς "γαλιούργιασε".

Θα πέρασε ώρα αρκετή. Καθώς λαγοκοιμόταν, του φάνηκε πως άκουσε τρανή βοή να έρχεται.

Πετάχτηκε αλαφιασμένος. Πράγματι δε γελιόταν. Απ' της Σκαλούλας τη μεριά ερχόταν η βοή. Έτρεξε στο παράθυρο, που ήτανε πάνω απ' το ζοριό κι έβγαλε το κεφάλι για να δει.

Τον πήρε φουσητό ασυνήθιστο και γέμισαν τα μάτια του με άμμο.

Πρόλαβε όμως και διέκρινε από τις αστραπές π' αυλάκωναν τον ουρανό. Ένα μαύρο, ένα κατάνυρο πράμα σαν τον καπνό που πνίγει τον τόπο όλο, κατέβαινε κι απλώνεταν σ' ολόκληρη τη ρεματιά.

Πέτρες, λάσπη, νερό, κλαδιά, ξεριζωμένα δέντρα κατέβαιναν με πάταγο.

Δεν έρεε αυτό το πράγμα, τρακυλούσε τον κατήφορο σαν τη χιονοστιβάδα και έπαιρνε στο διάβα της, ό,τ' έβρισκε μπροστά του!

Ήτανε η "λαμπάδα" της κατεβασιάς!

Είχε ξεφύγει απ' την κοίτη της, εγέμισε όλον τον ξεριά και είχε ξεχειλίσει ως πάνω στις ρεματιές τα πλάγια. Μέτρησε με τη ματιά το ύψος της και υπολόγισε πως ξεπερνούσε ακόμα και το μύλο του.

Δε σκέφτηκε περισσότερο. Πετιέται έξω.

Μπροστά του βρέθηκε χιλιό-

τάβλα. Τους άφησε λίγο μόνους τους και πήγε με τη σειρά του στο τηλέφωνο.

- Ορίστε. Άκουσε τη φωνή του Αριστείδη στην άλλη άκρη. Του τα 'πε όλα μονοκοτυλιό. Έκλαιγε στο τηλέφωνο σαν μικρό παιδί. Ο Αριστείδης ήταν φίλος του δεν τον ντρεπόταν.

- Αν πάθει τίποτα το παιδί, Αριστείδη, να το ξέρεις ο γιός μου θα πάει από κοντά.

Μίλησε ώρα με τον Αριστείδη. Τον πούσασε κάπως, τον ηρέμησε.

- Κι όσο για το αίμα, του είπε, μη σε νοιάζει. Γύρισε κοντά στα παιδιά του. Ρώτησε με

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΑΛΙΕΣ

ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟΠΑΛΕΜΑ

χρονο, θεόρατο πλατάφι. Το πότε βρέθηκε στην κορφή του ούτε που το κατάλαβε. Αρπάχτηκε στο χοντρό κλαδί κι ένωσε ασφαλώς.

- Τι διάολο, σκέφτηκε, θα το ξερ'ζώσ' κι αυτήνο; Εδώ άντιξι χρόνια κι κυρούς...

Αδιδαία θα κάτσω κουρνιασμένος, όσο να πέσει το κακό, είτε αποφασιστικά κι έσφιξε το κλωνάρι.

Σε λίγο έφτασε η λαμπάδα.

Γκρέμισε την ξερολιθιά, που έφραζε τη μικρή λογγά, που είχε φτιάξει πιο κάτω από το μύλο, σάρωσε τον κηπάκο του με κάτι όψιμες φασούλες και λίγα καμπρολάχανα και με τη δεξιά την άκρη της βάρεσε ξοφαλτσα την κάτω γωνιά του μύλου.

Ο μύλος άντεξε σ' αυτό το πρώτο χτύπημα. Τι θα γινότανε όμως αργότερα, όταν θα πέφτανε πάνω του απανωτά τα κύματα;

-Πάει, θα τον φτάσει στο Γαλατά απόψε τον παλιόμπλο, σκέφτηκε και καρτερούσε την καταστροφή.

Κι όμως, δεν έγινε αυτό που υπολόγιζε. Την ίδια στιγμή, π' απελπισμένα πρόσμενε τη χαριστική βολή, ακούει μουγκρητό θεόσυρτο από τα δεξιά, που σέπασε το βοητό του Κλινοβίτη.

Ήταν το άλλο το θεριό, ο Καλαμίτης, που έφτανε πολύβοος και αφρισμένος απ' τ' Αχώνια.

Απάνω στην ορμή του τίποτα δεν ήταν δυνατό να του αντισταθεί. Έπεσε με πάταγο πάνω στον Κλινοβήτη, τον λύγισε κι έσπρωξε τη λαμπάδα του πέρα προς το Αραχωβίτικο. Η στάθμη του από τη Νεχωρίτικη πλευρά έπεσε αρκετά ανακουφίζοντας το μύλο και το... μυλωνά.

Ηρθ' η νυχτή του γέροντα στη θέση της και από κει που ήταν κουρνιασμένος σαν βερβερίτσα στο κλαρί, αφήνει να εκφραστεί ο ενθουσιασμός του. Και σαν να απευθυνόταν σε παλαιστή την ώρα του αγώνα, εφώναζε στεντόρια:

-Απάνι τ', πουτσαρίνη μ' Καλαμίτ'! Απάνι τ' κι φα' τον τον Κατουρλουκλινοβίτ'....

Για λίγο όμως κράτησε ο ενθουσιασμός του, γιατί ο σωρευμένος υγρός όγκος του Κινοβίτη, που υποχώρησε προσωρινά μπροστά στου Καλαμίτη την οργή, και το νερό που έφτανε συνέχεια από ψηλά, επέπεσαν τώ-

τα μάτια. Τίποτα καινούργιο. Καμία είδηση.

Πέρναγε η ώρα βαριά, κουρασμένα.

Σε λίγο γέμισε το νοσοκομείο χωριανούς, Όχι οκτώ, μα και σαράντα μπουκάλες αίμα να 'θελαν, θα τις είχαν.

Γέμισε το στόμα του "ευχαριστώ" και τα μάτια του δάκρυα. Κι όλοι ρωτούσαν μ' αγάπη, μ' ενδιαφέρον. Παρηγόρησαν τα παιδιά του, τον ίδιο.

"Εχουμε ο ένας τον άλλο", θυμήθηκε τον Αριστείδη. Κι έταξε στην Παναγία του χωριού του - το καλοκαίρι πια - που δε θάχε σχολείο κι ο μικρός να πάνε μαζί στο χωριό.

Και τώρα 'ήξερε. Τον πιο μεγάλο δρόμο του κόσμου, άμα δεν έχεις αγάπη και κοινωνία, τον περπατάς μόνος σου.

Γ. Ι. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ

ρα καταπάνω του τσακίζοντας το ρεύμα του.

Τώρα ο Κλινοβίτης ανέβηκε και πάλι επικίνδυνα.

-Πού είσαι, ορέ Καλαμίτ'; Φώναξε ο γέροντας με αγωνία. Τόσο ήταν το κουρά'ιο σ';

Σ' έσκιαξι, μωρέ, ένας ποτ'στής νιρός;...

Απάνι τ', μη σ' πάρ' τον αγέρα.

Κι ο Καλαμίτης, λες και άκουσε τις προτροπές του μυλωνά, έπεσε με μανία στον αντίπαλο, που υποχώρησε.... "ατάκτως".

Για λίγο, βέβαια, κράτησε αυτό το πισωγύρισμα, του Κλινοβήτη, ώσπου να "ανασυνταχτεί" και να λυγίσει αυτός με τη σειρά του τον επιτιθέμενο.

Κι αυτό το στοιχειοπάλεμα καράτησε όλη τη νύχτα. Κάθε φορά π' ο Καλαμίτης, μουγκρίζοντας σαν το θεριό, τσάκιζε τον αντίπαλο, αναπερώνεταν το ηθικό του μυλωνά και παίνευε το ρέμα το συμμαχικό.

-Έτο' μπράβο, πουτσαρίνη μ', φα τ' τα κάφρα.....

Και "στόλιζε" με βρισιές τον Κλινοβίτη και τον προέτρεπε να παραδοθεί:

-Δώσι το ράι, παλιοκακαβιανέ, απ' θα τα βάλεις μι το θεριό τ' ανήμυρο, τον Καλαμίτ'!....

Ξέρ'ς απούθι πίνει νιρό αυτήνος;.... Απ' τ' Αλή Πασά τ' λίμνη πίνει....

Μ' αυτές τις συναισθηματικές εναλλαγές, ανάμεσα σε αστραπόβροντα και στων ρεμάτων τον ορμαγδό, που πάλευαν για επικράτηση, πέρασε τη νύχτα του ο μυλωνάς με το πλατάφι αγκαλιά, όπως κρατούσε παλιά τη μυλωνού του, σαν ήταν νιόγαμπρος.

Και άμα έδωκε ο Θεός και έφεξε η μέρα κι έπεσε η κατεβασιά και μπήκανε στην κοίτη τους τα ρέματα και πήραν τη συνηθισμένη τους πορεία και μορφή, κατέβηκε κι ο μυλωνάς απ' το πλατάφι.

Και, όταν είδε το μύλο του ορθό και σώο, στρέφοντας το πρόσωπο κατά τον ουρανό, έκαμε το σταυρό του λέγοντας :

-Δόξα στο όνομά Σ' Θιούλη μ', απ' γλίτωσα κι ιγώ κι ο μύλος ζιμ απόψι!

Και ύστερα συμπλήρωσε κλείνοντας το μάτι πονηρά κατά τον Καλαμίτη :

-Ας είνι δοξασμένο κι το δ'κό σ' το όνομα. Το 'καμι η αφιντιά σ' το θάμα τ'ς...

π.μ.

ΕΝΑΣ ΚΟΜΠΙΟΣ ΣΤΟΝ ΛΑΙΜΟ

Σκόρπιες καλοκαιρινές εικόνες. Τις έζησα. Ήμουν κι εγώ εκεί !!! Τις βίωσα με έναν κόμπο στο λαιμό.

Ρίο ντε Τζανέιρο.
Ημερομηνία 13 Ιουνίου.
 Κοιτάω το νυχτερινό δελτίο ειδήσεων. Ο πρωταγωνιστής είναι αναγνωρίσιμος από όσα δισεκατομμύρια κατοικούν σ’ αυτό τον πλανήτη. Ίσως το πιο διάσημο τόσο μικρό όνομα. Πελέ! Έχει βιώσει την παγκόσμια αποθέωση. Σήμερα είναι ένας από τους 11.300 λαμπαδηδρόμους. Έρχεται η σειρά του. Παίρνει τη δάδα, τη σηκώνει και ξεσπάει σε λυγμούς. Δε δακρύζει. Κλαίει με λυγμούς !!! Κλαίει γι’ αυτό που άναψε μέσα του αυτή η φλόγα που πρωτοάναψε την 25η του Μάρτη σε ένα τόσο δα μικρό τόπο χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά του. Την ξέρει με το όνομά της αυτή την κουκίδα γης. Την ξέρουν και τα 320 εκατομμύρια άνθρωποι που θα έχουν την ευκαιρία να δουν αυτή τη φλόγα στη δική τους πόλη. Τη λένε Ολυμπία και είναι εδώ.

Λισσαβόνα.
Ημερομηνία 4 Ιουλίου.
 57 λεπτό και ο Άγγελος εκτελεί το κόρνερ. Πετάγεται ο άλλος Άγγελος και η κεφαλιά του δημιουργεί το “θαύμα”, που κανένας δεν τολμούσε να εκφράσει πριν από 24 ημέρες. Δεν κοιτάει από την πολυθρόνα μου, δεν αλλάζω στάση, δεν πανηγυρίζω. 6 αγώνες, 570 αγωνιστικά λεπτά στην ίδια θέση, στην ίδια στάση. Θα χαλάσει το γούρι. Φοβάμαι μη φταίξω εγώ και χαλάσει το όνειρο. Τέλειωσε κι ο θεοδωρής το σηκώνει το Τραγουδάω κι εγώ αγκαλιά με τον Κώστα το σλόγκαν του καλοκαιριού, που κλείνει με το γνωστό ακατάλληλο επίθετο. Έτσι όπως το τραγουδάμε δεν είναι βρώμικο, είναι Αριστοφανικό. Εννοεί πολλά και όχι μόνο αθλητικά, βγάζει ένταση, μια παθιασμένη επιθυμία που μόλις ικανοποιήθηκε, κάτι που μετά από στερήσεις έγινε κατορθωτό, κάτι που ενώ όλοι το είχαν χρόνια, εγώ δεν το ακούμπησα ποτέ. Είναι σαν την πρώτη ανάσα που παίρνεις όταν αναδύεσαι από τον πάτο.

Γέφυρα.
Ημερομηνία 8 Αυγούστου. Έχω περάσει στο Αντίρριο για τελευταία φορά με του φέρυ. Με το Δημήτρη και την υπόλοιπη παρέα είμαστε από τους ελάχιστους πρώτους τυχερούς που γυρνάμε στο Ρίο με τα πόδια. Απόψε άνοιξε για πρώτη φορά η γέφυρα για το κοινό. Είναι κι αυτή στο κοινό. Τη βλέπω αντίκρου μου να έχει αντίθετη πορεία προς το Αντίρριο. Είναι κοντά στα ογδόνα. Μαυροφορεμένη, με τη μαντίλα και τη μαγκούρα της κοιτάει ψηλά τους πυλώνες. Μέσα στο βλέμμα της βλέπεις υπερδεμένα δέος και φόβο. Θα την κάνει όμως τη διαδρομή. Σίγουρα δυσκολεύεται να το πιστέψει ότι πάει με τα πόδια απέναντι. Μα στην ουσία γι’ αυτή δεν υπάρχει δεν υπάρχει πια απέναντι. 2419 μέρες δουλειάς για τα 2252 μέτρα, 800 εκατομμύρια Ευρώ, τόνοι ταιμέντου χιλιάδες μέτρα καλώδιο και έγινε κατορθωτό. Μετά 115 χρόνια από το όραμα το έργο ολοκληρώθηκε. Ποιο ήταν το έργο ; Μα η κατάργηση ενός Αντι.....

Μετρό Αθήνας.
Ημερομηνία 22 Αυγούστου.
 Πηγαίνω με τα παιδιά στο ΟΑΚΑ. Το βαγόνι γεμάτο με σημαίες. Αριστερά μου μια κόκκινη με ένα πράσινο αστέρι στη μέση. Πρέπει να είναι του Μαρόκου. Δίπλα μια βραζί-

λιάνικη. Απέναντι η γαλλική ή η ολανδική, πάντα τις μπερδεύω. Γαλλική είναι, γιατί οι γραμμές είναι κάθετες. Κι άλλες αυστραλέζικη, γιαπωνέζικη. Δίπλα μου η πλέον αναγνωρίσιμη σημαία του καλοκαιριού. Φοριέται παντού. Από τα μπαλκόνια μας μέχρι σε μπλουζάκια, σε καπελάκια, σε καρφίτσες, στα αυτοκίνητα. Σημαιοφόρος μας στο βαγόνι ο Σωτήρης. Είναι υπέροχο να βλέπεις όλα αυτά τα νέα παιδιά να κουβαλάνε αυτό το κομμάτι πανί. Δεν μπορούσα να φανταστώ ότι μέσα σε τόσο λίγο χρόνο θα άλλαξε η θεώρηση του τι σημαίνει να το κουβαλάς αυτό το κομμάτι πανί δημοσίως. Να το κουβαλάς και να μην κινδυνεύεις να χαρακτηριστείς μέλος κάποιας εθνικιστικής ή παραθρησκευτικής οργάνωσης. Το τραίνο έφτασε. Πλησιάζει στο σταθμό Ειρήνη. Γέρνει προς τα δεξιά. Σκύβουν όλοι να δουν. “Να το Ολυμπιακό Στάδιο, να η αψίδα της αγοράς, να εδώ μπροστά αυτό είναι το ποδηλατοδρόμιο, στο βάθος το τείχος των εθνών”. Αυτοί με τις ασπρογάλαζες σημαίες δεν κοιτάνε έξω. Κοιτάνε στα μάτια την έκφραση αυτών που μεταφέρουν τις άλλες, τις ξένες σημαίες και προσπαθούν να χορτάσουν από την έκπληξη που νιώθουν οι ξένοι φίλοι μας για τα δικά μας δημιουργήματα. Προσπαθούν οι ίδιοι να μην δείξουν έκπληξη. Σαν να λένε λίγο υπερποπτικά στους ξένους φίλους μας “σιγά, δεν κάναμε και τίποτα” ή το άλλο “ορίστε φίλοι μας όλα έτοιμα και υπέροχα είναι”. Αυτά τα βλέμματα των Ελλήνων τα έχω ξαναδεί. Στο Λούβρο μπροστά από την Αφροδίτη της Μήλου και στο Βρετανικό Μουσείο μπροστά από τα μάρμαρα του Παρθενώνα. Υπάρχει μια διαφορά στις ματιές μας όμως εδώ. Μια διαφορά ανάμεσα στο παρελθόν, που ποτέ δεν ντρεπόμασταν να δείξουμε και σε μια πιο σύγχρονη Ελλάδα, που τώρα πια δεν ντρεπόμαστε να τη δείξουμε κι αυτή.

Ολυμπιακό Στάδιο Αθήνας.
Ημερομηνία 23 Αυγούστου.
 Είμαι σε συνάντηση στη δουλειά, όταν έρχεται το νέο: “Πήραμε κι άλλο χρυσό στο βάδην γυναικών”. Απίστευτο μου φάνηκε. Το βράδυ την είδα την Αθανασία για πρώτη φορά στην τηλεόραση στην περιήληψη της ημέρας. Άγνωστη, αλλά τόσο απίστευτη όσο και το κατόρθωμά της. Ένα πρόσωπο όλο μάτια. Ένα πρόσωπο όλο χαμόγελο. Λάμπει ολόκληρη. Όταν της μιλάνε με τους συνήθεις υπερβολικούς χαρακτηρισμούς της αποθέωσης του νικητή, σκύβει χαμηλά και χαμηλώνει τόσο πολύ τη φωνή της που δεν την ακούς. Δεν το περίμενε ούτε αυτή. Αναπάντεχο και για αυτή και για αυτούς που βρέθηκαν πρωί - πρωί στο Ολυμπιακό Στάδιο. Και ήταν πάρα πολλοί, γιατί είχαν πάει να δουν τα προκριματικά στα 200 μέτρα της Κατερίνας. Η Κατερίνα όπως κι ο Κώστας επέλεξαν να λείπουν. Ευτυχώς τα “χρυσά μάτια” και το “χρυσό χαμόγελο” της Αθανασίας ήταν εκεί. Το είχαμε όλοι ανάγκη αυτή την περίοδο της ανάρρωσής μας από το δικό μας “.....τροχαίο” με την πραγματικότητα.

Αθήνα.
Ημερομηνία 29 Αυγούστου.
 “Φίλοι μ’καλώς ορίσατε”. Χρόνης Αιδονίδης. Καλωσορίζει τα δισεκατομμύρια των συνανθρώπων μας στο ξεκίνημα της δικής μας τελικής λήξης. Δεν είναι πια κόμπος στο λαιμό, είναι συγκινησιακό σοκ. Η Φωτεινούλα με το φύσημά της

Στο σημείωμα αυτό θα αναφέρουμε μικρές ιστορίες μεγάλων Ολυμπιονικών, για να καταδείξουμε το πνεύμα των παλιών Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά και το ήθος, το μεγαλείο, την αγωνιστικότητα και την αξιοπρέπεια των αθλητών εκείνων.

1. Βρισκόμαστε στην 54^η Ολυμπιάδα (564 π.Χ.).

Οι Ελλανοδίκες ανακήρυξαν Ολυμπιονίκη, αθλητή, που προτίμησε να πεθάνει παρά να νικηθεί. Πρόκειται για τον περίφημο παγκρατιστή Αρραχίωνα το Φιγαλειώτη. Κατά τη διάρκεια του αγώνα ο αντίπαλός του τον καθήλωσε στο έδαφος δένοντας τα γόνατά του με τους αστραγάλους του και με τα μπράτσα τού έσφιγγε το λαιμό. Η λαβή αυτή τον έπνιγε τόσο, που ήταν έτοιμος να εγκαταλείψει τον αγώνα. Τότε ο γυμναστής του τού φώναξε να μην εγκαταλείψει, αλλά να συνεχίσει, εξασφαλίζοντας τον καλύτερο τάφο στην Ολυμπία. Ο Αρραχίωνας επιστρατεύοντας όσες δυνάμεις του απέμεινα, πριν ξεψυχήσει, με μια απότομη στροφή εξάρθρωσε με το γόνατο τον αστράγαλο του αντιπάλου του, ο οποίος μέσα σε φρικτούς πόνους εγκατέλειψε τον αγώνα. Την ίδια στιγμή όμως άφηνε και την τελευταία του πνοή και ο Αρραχίωνας με το βλέμμα του συνεπαρμένο από το όραμα της νίκης. Οι Ελλανοδίκες, αν και νεκρός, τον στεφάνωσαν Ολυμπιονίκη.

2. Ο Κυρηναίος πυγμάχος Ευρύδαμος κατά τη διάρκεια του αγώνα, κατάπινε τα δόντια, που του έσπαζαν οι γροθιές του αντιπάλου του, για να μην καταλάβει τις ζημιές που του προξενούσε και παίρνει θάρρος.

(Υπήρχαν βέβαια και οιδειλοί των Αγώνων. Ο Αλεξανδρινός παγκρατιστής Σαραπίων τιμωρήθηκε με πρόστιμο, γιατί πριν από τους αγώνες φοβήθηκε τους αντιπάλους του και έφυγε κρυφά από την Ολυ-

μβήνη τη φλόγα. Τέλειωσε. Μεταολυμπιακή μελαγχολία. Μπαίνω στο internet να διαβάσω τι λένε έξω. Διθυράμβοι από όλους. “Siggnomi” και “Efharisto” από όλους. 2 μετά τα μεσάνυχτα. Βγαίνω στη βεράντα. Η πόλη μού φαίνεται παράξενη. Στις δύο άκρες της βλέπεις δύο υπερφωτισμένα σημεία Το ΟΑΚΑ και το παλιό αεροδρόμιο. Οι δύο καρδιές της όλες αυτές τις μέρες. Σταμάτησαν να χτυπάνε απόψε.

Δεν ξέρω τι θα ξημερώσει αύριο. Δεν ξέρω τι θα ξανάρθει από τα παλιά. Μπορεί να ξυπνήσω και να με υποδεχτεί η ίδια παλιά μίζερη πόλη. Δε με φοβίζει. Είδα και το άλλο μας πρόσωπο. Το ξέρω λοιπόν ότι υπάρχει. Μου έφερε αμέτρητες φορές έναν κόμπο στο λαιμό.

Παράξενο καλοκαίρι. Σημαδιακό. Ευτυχώς το έζησα.

Θα το έχω να το λέω. Ήμουν κι εγώ εκεί !!!

ΚΦ

μπία.)

3. Πασίγνωστη είναι η ιστορία του περίφημου Ολυμπιονίκη Διαγόρα από τη Ρόδο. Θα την επαναλάβουμε όμως, γιατί είναι πολύ διδακτική. Ο Διαγόρας ήταν πυγμάχος και μεγάλος νικητής. Ήταν γενάρχης Ολυμπιονικών. Οι τρεις του γιοι ήταν και εκείνοι Ολυμπιονίκες. Ο Ακουσίλαος νίκησε στην πυγμαχία, ο Δωριεύς νίκησε τρεις φορές στην Ολυμπία στο παγκράτιο και ο Δημάγητος περίφημος παγκρατιστής. Ακόμη και εγγόνια του, παιδιά των θυγατέρων του, ήτανε Ολυμπιονίκες. Ο Ευκλής, γιος του Καλλιάνακτα και της Καλλιπάτειρας ,της κόρης του, νίκησε στη πυγμή το 396 π.Χ. και ο Πεισίροδος στην πυγμή των παιδών.

Γέρος πλέον ο Διαγόρας ήρθε στην Ολυμπία να παρακολουθήσει τους Αγώνες, ως θεατής πια, στους οποίους έπαιρναν μέρος και οι γιοι του Δημάγητος και Ακουσίλαος. Οι γιοι του στεφανώθηκαν Ολυμπιονίκες. Λέγεται, πως μετά τη στέψη τους, έτρεξαν στον πατέρα τους, τον πήρανε στους ώμους τους, αφού πρώτα απόθεσαν στο λευκό κεφάλι του τους κότινους της νίκης τους και τον περιέφεραν στο στάδιο. Οι θεατές αποθέωναν πατέρα και γιους. Κάποιοι από το πλήθος τότε του φώναζε:

- Κάθθανε, Διαγόρα! Ουκ εξ Όλυμπον αναβήσει.... Δηλ.: Πέθανε πια Διαγόρα, (φτάνει πια η δόξα σου) Δε θα ανεβείς και στον Όλυμπο....Και ο Διαγόρας απ’ τη χαρά και τη συγκίνησή του πέθανε στεφανωμένος πάνω στους ώμους των παιδιών του, μέσα στο στάδιο της Ολυμπίας, ενώ οι θεατές τον επευφημούσαν ζωνηρά.

4. Η Καλλιπάτειρα ή Φερενίκη ήταν θυγατέρα του Διαγόρα του Ρόδιου και μητέρα του Ευκλή και του Πεισίροδου. Η Καλλιπάτειρα παρά τον κανονισμό των Ολυμπιακών αγώνων, που απαγόρευαν την είσοδο των γυναικών στο στάδιο, μπήκε σ’αυτό μεταμφιεσμένη σε γυμναστή, για να παρακολουθήσει το γιο της τον Πεισίροδο, που αγωνιζόταν στην πυγμαχία. Η χαρά της όμως και ο ενθουσιασμός της για το θρίαμβο του γιου της την πρόδωσαν. Οι Ελλανοδίκες συγχώρησαν την Καλλιπάτειρα, γιατί ήταν κόρη, αδελφή και μητέρα Ολυμπιονικών. Έκτοτε όμως επεβλήθηκε γυμναστές και αθλητές να παρουσιάζονται γυμνοί στο στίβο. Με θέμα το επεισόδιο της Καλλιπάτειρας συνθέσεε ένα από τα ωραιότερα σονέτα του (14/στιχο λυρικό ποίημα) ο Λορέντζος Μαβίλης.

5. Ένας γέρος μπήκε στο στάδιο της Ολυμπίας, για να παρακολουθήσει τους αγώνες κάπως καθυστερημένα και προσπαθούσε να βρει θέση, για να βολευτεί. Οι θέσεις όμως ήταν κατειλημμένες από ώρα και μάταια ο γέρος προχωρούσε μήπως και βρει κάποια α-

δειανή. Πέρασε μπροστά από πολλούς θεατές, Μεγαρείς, Αθηναίους, Αργείους, Αρκάδες, Ηλείους, όλοι όμως αδιαφορούσαν. Κανένας δε συγκινήθηκε απ’τα λευκά μαλλιά και το κυρτωμένο κορμί του γέροντα, για να του παραχωρήσει τη θέση του. Μόλις όμως έφτασε μπροστά από τις θέσεις των Σπαρτιατών, τινάχτηκαν όλοι επάνω, les και διαπέρασε τα κορμιά τους ηλεκτρικό ρεύμα, προσφέροντας στο γέροντα τη θέση τους. Στη Σπάρτη ο σεβασμός στα γηρατειά ήταν πρωταρχικό καθήκον των πολιτών. Κι ο γέρος μονολόγησε: “Όλοι οι Έλληνες γνωρίζουν το καλό, μα μόνο οι Σπαρτιάτες ξέρουν να το πράττουν”.

6. Πατέρας και γιος όργωναν το χωράφι τους, Ήταν ο Δήμυλος από την Κάρυστο με το γιο του το Γλαύκο. Σε κάποια στιγμή το υνί έφυγε απ’ το αλέτρι. Προσπάθησε ο πατέρας να το τοποθετήσει πάλι στη θέση του, αλλά δεν τα κατάφερε. Προσπάθησε ο γιος, κανένα αποτέλεσμα. Προσπάθησαν και οι δύο μαζί. Τίποτα. Οργισμένος τότε ο νέος από τις αλλεπάλληλες αποτυχίες, σηκώνει το χέρι και καταφέρει ένα φοβερότατο χτύπημα στο υνί, που πήγε αμέσως στη θέση του. Ο Δήμυλος έμεινε έκθαμβος από τη δύναμη του γιου του, τον οποίο έπεισε να πάρει μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Όταν έφτασαν οι Αγώνες, πατέρας και γιος ήρθαν στην Ολυμπία.

Κι έφτασε η ώρα της πυγμαχίας.

Ο Γλαύκος κληρώθηκε να αγωνιστεί μ’ ένα μικρόσωμο πυγμάχο. Ο Δήμυλος έτριβε τα χέρια του από χαρά, θεωρώντας το μικρόσωμο πυγμάχο εύκολο αντίπαλο. Αλλά, όταν άρχισε ο αγώνας, ο μικρόσωμος αθλητής αποδείχτηκε πολύ επικίνδυνος αντίπαλος. Καλογυμνασμένος, ταχύτατος και επιδέξιος πυγμάχος, έφερε σε δύσκολη θέση το μεγαλόσωμο Γλαύκο. Τον πατέρα δεν τον χωρούσε ο τόπος, βλέποντας την εξέλιξη του αγώνα. Ανασηκωνόταν και χειρονομούσε, les και πάλενε ο ίδιος. Ο Γλαύκος προσπαθούσε να καταφέρει κάποιο χτύπημα στον αντίπαλό του, αλλά οι γροθιές του έβρισκαν αέρα. Ο αντίπαλος τις απέφευγε με επιδέξια τσαλιμάκια. Όταν ο πατέρας είδε πως απ’τα αλλεπάλληλα χτυπήματα, που δεχότανε ο γιος του, παράπαιε κινδυνεύοντας να χάσει τον αγώνα, σηκώνεται όρθιος και με όσοι δύναμη διέθετε φωνάζει:

-Ω παί την επ’αρότρου...(γιε μου, δώσ’του μια σαν εκείνη που έδωσες στ’αλέτρι....) Κι ο γιος θέλεις ο ίδιος τα κατάφερε, θέλεις ο αντίπαλός του δεν πρόσεξε όσο θα έπρεπε, του τραβεί μια δυνατή γροθιά, που τον έριξε στο έδαφος. Έτσι ο Γλαύκος κέρδισε τον αγώνα προς ανακούφιση και του ίδιου και του πατέρα του.

π.μ.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
ραγιάννης, ο Κώστας Μάλ-
λιος, ο Δημήτρης Λαζοδή-
μος, ο Χρήστος Λειβαδίτης
κ.λπ. Φυσικά υπάρχουν και

άλλοι αφανείς που προ-
σέφεραν τις υπηρεσίες τους
με ευχαρίστηση και μεράκι,
όπως φαίνεται στη φωτογρα-
φία (σελ. 5).

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Στις 19/8/2004 έγινε η κα-
θιερωμένη πλέον δεύτερη
λειτουργία στην Αγία Παρα-
σκευή στο Παλιονέχωρο. Πα-
ραβρέθηκαν πολλοί χωρια-
νοί, αλλά και αρκετοί Αραχω-
βίτες. Στη θεία λειτουργία
συλλειτουργήσαν: π. Νικό-
λαος Μασγάλας, π. Άγγελος
Παπαθανασίου (Καρπενήσι),
π. Γεώργιος Χρυσανογιώρ-
γος (Καρπενήσι), π. Ιωάννης
Καρανίκας (Καρπενήσι), π.

Γαβριήλ Πλάκας (εφημ. Α-
ράχωβας), π. Ιωάννης Σαλ-
τός. Ψάλτες ήταν πολλοί,
Νεχωρίτες και Αραχωβίτες.
Μετά τη θεία λειτουργία
προσφέρθηκαν άρτος, γλυκί-
σματα και αναψυκτικά. Ακο-
λούθησε πλούσιο γεύμα με
ψητό, πίτες, τυρί φέτα, κρασί
και διάφορα αναψυκτικά, τα
οποία ήταν προσφορά του
ζεύγους Θωμά Μαζιά, όπως
κάθε χρόνο.

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Την 20/8/2004, εορτή της
γεννήσεως της Θεοτόκου, έ-
γινε λειτουργία στο παραλί-

λαθός προσέφερε σε όλους,
καφέ, γλυκό, τσίπουρο και α-
ναψυκτικά στο προκατα-

Καφές μετά την εκκλησία στο "λυόμενο" της γιαγιάς Κυρίκας.

μνιο εκκλησάκι του Αϊ-Νικόλα
στα Καλαθείκα με λειτουργό

σκευασμένο σπιτάκι, δίπλα
στο εκκλησάκι, όπως έκανε

Τα Καλαθείκα βυθισμένα στη λίμνη.

τον παπα - Νίκο και
εκκλησίασμα αρκετούς Νεο-
χωρίτες. Μετά τη θεία λει-
τουργία ο Δημήτρης Ν. Κα-

στα παλιά ο παππούς και η
γιαγιά του στο αρχοντικό
τους που τώρα είναι βυθι-
σμένο στο νερό της λίμνης.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΣΕ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΤΣΕΛΙΟΥ

Ο Χρήστος Τσέλιος με τον έ-
ξοχο χρωστήρα του και την α-
γάπη του για το χωριό, ζωγρά-
φισε το χωριό, με ιδιαίτερη
δεξιοτεχνία, σε όλες του τις
λεπτομέρειες, σπιτικά, εκκλησί-
ες, σχολείο, κήπια, δάση, χα-
ντάκια, σοκάκια, δρομάκια
κ.λπ. με πιστότητα και ακρί-
βεια. Αναδεικνύει ζωγραφικά
την ποικίλη ομορφιά του ό-
μορφου χωριού μας. Στον ζω-
γραφικό αυτό πίνακα, φαίνεται
το καταπληκτικό κληρονομικό
καλλιτεχνικό και ζωγραφικό
ταλέντο του αείμνηστου πατέ-
ρα του Γεωργίου Τσέλιου.

Στον "τεχνικό" της ζω-
γραφικής ο Χρήστος Γ. Τσέλιος
είναι πολύ γνωστός. Έχει λά-
βει μέρος σε πολλές αξιόλο-
γες εκθέσεις ζωγραφικής ε-
ντός και εκτός Ελληνικού χώ-

ρου, με επιτυχία. Εάν αναφε-
ρούμε σ'αυτές θα προσκρού-
σουμε στη σεμνότητά του. Α-
ξίζουν συγκαρτητήρια για τον
εξαίρετο αυτό όμορφο ζω-
γραφικό πίνακα του χωριού
και του σφίγγουμε το χέρι.

Ο πίνακας αυτός προορίζε-
ται για τους Νεοχωρίτες της Α-
μερικής, οι οποίοι θα βλέπουν
το χωριό, όταν δεν μπορούνε
να έρθουν να το δούνε από
κοντά.

Προσφέρεται στο Σύλλογο
Αμερικής, από το Σύλλογο Ελ-
λάδας για τους αδελφούς Νε-
χωρίτες της Αμερικής. Μπράβο
για την προσφορά αυτή. Αυτό
δείχνει καλή διάθεση για αγα-
στή συνεργασία των δύο Συλ-
λόγων, για το καλό όλων των
απανταχού Νεοχωριτών.

N.M.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΔΗΜΟΥ ΠΛΑΤΑΝΟΥ

Στις 20/8/2004 το βράδυ
πραγματοποιήθηκε Δημοτική
Συναυλία στην πλατεία του
χωριού, από τους τραγουδι-
στές Κιτσάκη, Μπέλλο, Σιά-
τρα, Φωτίου με την ορχή-
στρα τους. Η συναυλία ήταν
προσφορά του Δήμου Πλα-
τάνου.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Στις 20.8.04 το βράδυ, ο Δή-
μος Πλατάνου προγραμμάτισε
Συναυλία Δημοτικής Μουσικής
στο χωριό μας.

Τα κορυφαία ανδρόνια της Η-
πείρου Στ. Μπέλλος, Αθ. Κι-
τσάκης, Σιάτρας και χρ. Φωτί-
ου, με την εξαιρετική ορχή-
στρα τους, τραγούδησαν ε-
κλεκτά δημοτικά τραγούδια,
στην πλατεία του χωριού και
χάρισαν μια αξέχαστη Αυγου-
στιάτικη βραδιά. Ο κ. Μπέλλος
στην ομιλία του εξύμνησε την
ομορφιά του χωριού μας. Χαι-
ρετισμό απηύθυναν ο Δήμαρ-
χος κ. Λεωνίδας Κωλέττας και
η Πρόεδρος του Τοπικού Συμ-
βουλίου κ. Φρόσω Μασγάλα.

Οι ντόπιοι και οι ξένοι από
γειτονικά χωριά είχαν καθίσει
στα μαγαζιά του χωριού (Γιάν-
ναρη, Καθαρά, Λούπα, Πανά-
γου) κι έτρωγαν τα καλά φαϊά
τους. Όλοι απόλαυσαν την ω-
ραία αυτή βραδιά και χόρεψαν
με την ψυχή τους. Η υψηλή
ποιότητα των τραγουδιστών
και της Ορχήστρας ήταν το
κάτι αλλό και διαφορετικό.
Αυτή η εκδήλωση ήταν τα
προέδρτα του Πανηγυριού,
που ακολούθησε μετά από 2
μέρες.

ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ήμουν πνεύμα ανήσυχο
κι ήθελα να μαθαίνω,
μα η φτώχεια δε με άφησε
τρανός σοφός να γένω.

Έγινα δάσκαλος σεμνός,
δίδαξα καλωσύνη,
είπα σε όλους ν' αγαπούν
με μετριοφροσύνη.

Είδα και έζησα πολλά
μεσ' στη ζωή ετούτη,
μα δεν εξήλεψα ποτέ
δόξα, τιμές και πλούτη.

Νιώθω περήφανος γονιός,
παππούς ευτυχισμένος,
όπως και ένδοξος Γραικός,
Έλληνας ξακουσμένος!

Στο γέρμα τώρα της ζωής
τον κόσμο χαιρετάω,
στρέφω το βλέμμα σ' ουρανό,
στα πλάτη και μιλάω.

Θεέ μας και πατέρα μας,
όταν θα 'ρθώ κοντά σου,
συγχώρα με και δέξου με
πάλι στην αγκαλιά Σου!

ΔΗΜ. ΓΡ. ΝΤΟΥΖΟΥ

ΠΩΛΗΣΗ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ

Στο χωριό και στη θέση Κα-
ταουνέικα η Μαγδαληνή
Κρασιά-Γιοβανοπούλου πωλεί
οικόπεδο. Πληροφορίες στο
τηλ/νο 210-3468672.

ΤΟ ΝΕΧΩΡΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
λάκερη -αδιάφορο αν ήτανε
ευχάριστη ή στερημένη- που
πέρασαν με πρόσωπα χιλιάκρι-
βα, που πάλεψαν, που δάκρυ-
σαν, που μάτωσαν, μα και που
χάρηκαν και γέλασαν μαζί
τους. Ας γίνει για τους παλιότε-
ρους ο πίνακας αυτός το Τάμα
για το γυρισμό. Όσο για τους
νεώτερους, ας γίνει καύχημα
και περηφάνια για τον τόπο,

που προίκισε τους γονείς τους
με την αδάμαστη δύναμη των
βράχων του και με μυαλό κα-
θάρσιο σαν το γαλάζιο και ξά-
στερο ουρανό του, που ήρθαν
και πάλεψαν στην ξένη γη και
πρόκοψαν σ'αυτή. Ας γίνει ει-
κόνα και προσκυντήριο των ξε-
νιτεμένων κι ας δέχεται το θυ-
μίαμα της αγάπης τους και ας
φωτίζεται από την άσβεστη τη
σπίθα του νόστου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Από το Σύλλογο Νεοχωρι-
τών Αμερικής λάβαμε την πα-
ρακάτω επιστολή, την οποία
και δημοσιεύουμε.

9/16/04

ΣΥΛΛΟΓΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙ

Αγαπητέ μας κ. Πρόεδρε
και μέλη του Διοικ. Συμβου-
λίου του εν Αθήναις αδελφού
Συλλόγου.

Ελπίζουμε το φετινό καλο-
καίρι φεύγοντας να άφησε τις
καλλίτερες εμπειρίες και ανα-
μνήσεις. Η επιστροφή των Ο-
λυμπιακών Αγώνων στη χώρα
που τους γέννησε συγκέντρω-
σε το μεγάλο ενδιαφέρον εκα-
τομμυρίων ανθρώπων, η δε
άρτια και με μεγάλη επιτυχία
διοργάνωσή τους εξέπληξε
και μάγεψε την ανθρωπότη-
τα, κάνοντας ταυτόχρονα ό-
λους εμάς τους απανταχού
Έλληνες να αισθανόμεθα υ-
περήφανοι για την παράδοση,
την ιστορία και τις ρίζες μας.

Ο μήνας Αύγουστος για
τους Νεοχωρίτες αποτελεί ο-
ρόσημο με τη μεγάλη γιορτή
της Παναγίας, την οποία πα-
νηγυρίζει το Νεοχώρι και η ο-
ποία αποτελεί ένα πανεχωρί-

τικο κάλεσμα για επιστροφή
και προσκύνημα στη μνήμη
της Παναγίας και της γενέ-
θλιας γης.

Οι ξενιτεμένοι Νεοχωρίτες
της Αμερικής, μέσω του Συλ-
λόγου μας πανηγυρίζουμε
και τιμάμε τη μνήμη της Πα-
ναγίας στο ιδιόκτητο εκκλη-
σάκι μας. Φέτος ο Σύλλογός
μας έλαβε τις παραμονές της
Παναγίας το δώρο, που μας
στείλατε, τον πίνακα ζωγρα-
φικής, έργο του συγχωριανού
μας Χρήστου Τσέλιου, που α-
πεικονίζει το χωριό μας.

Χαρά και συγκίνηση πλημ-
μύρισε όλους τους παρευρι-
σκόμενους συγχωριανούς
μας, οι οποίοι για αρκετή ώρα
με βουρκωμένα μάτια και τη
σκέψη γεμάτη θύμησες καμά-
ρωναν τον πίνακα. Ο Σύλλο-
γός μας σας ευχαριστεί δια τη
γεμάτη αγάπη δωρεά αυτή, η
οποία θα κοσμήσει την αίθουσά
μας και θα μας φέρνει νοερά
κοντά στο αγαπημένο σε ό-
λους μας Νεοχώρι.

Σας χαιρετούμε με Νεοχω-
ρήτικη αγάπη
Δια το Διοικ. Συμβούλιο
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΤΣΑΛΟΣ

ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΣΥΜΠΤΩΣΕΙΣ

Ο Αβραάμ Λίνκολν μπήκε
στο κογκρέσο το **1846**.

Ο Τζών Κέννεντυ το **1946**.

Ο Λίνκολν εξελέγη πρόεδρος
το **1860**. Ο Κέννεντυ το **1960**.

Και οι δύο πρόεδροι αγωνί-
στηκαν για τα πολιτικά δικαιώ-
ματα.

Και των δύο οι γυναίκες απέ-
βαλαν στη διάρκεια της προε-
δρίας.

Και οι δύο σκοτώθηκαν Πα-
ρασκευή.

Και οι δύο πυροβολήθηκαν
στο κεφάλι.

Και οι δύο δέχθηκαν την επί-
θεση παρουσία των συζύγων
τους.

Και των δύο οι γραμματείς
τους είχαν πει ότι εκείνη την
ημέρα θα κινδύνευαν.

Ο γραμματέας του Λίνκολν
λεγόταν Κέννεντυ.

Ο γραμματέας του Κέννεντυ
λεγόταν Λίνκολν.

Και οι δύο σκοτώθηκαν από
Νότιους.

Και τους δύο διαδέχθηκαν

Νότιοι.

Και των δύο οι διάδοχοι ονο-
μάζονταν Τζόνσον.

Ο Άντριου Τζόνσον, που δια-
δέχθηκε τον Λίνκολν, γεννήθη-
κε το **1808**.

Ο Λίντον Τζόνσον, που δια-
δέχθηκε τον Κέννεντυ, γεννή-
θηκε το **1908**.

Ο δολοφόνος του Λίνκολν,
Τζον Ουίλκς Μπούθ, γεννήθη-
κε το **1839**.

Ο δολοφόνος του Κέννεντυ,
Λι Χάρβεϊ Όσβαλντ, γεννήθηκε
το **1939**.

Και οι δύο δολοφόνοι είναι
γνωστοί με τριπλό όνομα.

Και των δύο τα ονόματα έ-
χουν από 15 γράμματα.

Ο Μπούθ πυροβόλησε σε θέ-
ατρο και συνελήφθη σε αποθή-
κη.

Ο Όσβαλντ πυροβόλησε από
αποθήκη και συνελήφθη σε θέ-
ατρο.

Και οι δύο δολοφόνοι δολο-
φονήθηκαν πριν δικαστούν.

Από τη Συλλογή: Γ. ΦΟΥΡΛΑ